

คุณความดีของหนังสือเล่มนี้
ขอขอบคุณมเด็จพระเกตุฯ ถวายเป็นพหุบุชา
พระอรหันตเจ้าโลก พระอริยสงฆ์ทุกพระองค์
ผู้รู้ ผู้สามารถมีอำนาจเข้าถึงจิต
เข้าถึงความมหัศจรรย์แห่งจิต
จนถึงความไม่เป็น...ไม่มีแห่งจิตทั้งปวง
สู่ถึงสันติธรรมและอิสรภาพที่แท้จริง

หนังสือลำดับที่ ๔๐

- มหัศจรรย์แห่งจิต** : ดร.สนอง วรอุไร
- พิมพ์ครั้งที่ ๑** : ตุลาคม ๒๕๕๐
- จำนวนพิมพ์** : ๑๐,๐๐๐ เล่ม
- จัดพิมพ์โดย** : ชมรมกัลยาณธรรม
๑๐๐ ถนนประโคนชัย ตำบลปากน้ำ อำเภอเมือง
จังหวัดสมุทรปราการ ๑๐๒๗๐
โทรศัพท์ ๐-๒๗๐๒-๗๓๕๓, ๐-๒๖๓๕-๓๙๙๘
- จัดรูปเล่ม** : บริษัท วิธิทำ จำกัด โทรศัพท์ ๐-๒๔๑๗-๐๔๑๗
- แยกสี** : แคนนา กราฟฟิก โทรศัพท์ ๐๘๖-๓๑๔-๓๖๕๑
- ภาพปก-ภาพประกอบ**: คุณจักรกฤษณ์ วิจิตรมาลา
- ISBN** : ๙๗๘-๙๗๔-๐๙-๐๙๔๕-๓
- จัดพิมพ์ที่** : บริษัท ชุมทองอุตสาหกรรมและการพิมพ์ จำกัด
๕๙/๘๔ หมู่ ๑๙ ถนนบรมราชชนนี แขวงศาลาธรรมสพน์
เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๗๐
โทรศัพท์ ๐-๒๘๘๐-๘๒๗๒

สัพพทานัง ธัมมทานัง ชินาติ
การให้ธรรมะเป็นทาน ย่อมชนะการให้ทั้งปวง
www.kanlayanatam.com

คำนำมหัศจรรย์แห่งจิต

จิต ของมนุษย์เป็นพลังงานที่มีศักยภาพ ที่จะสร้างสิ่งอันเป็นมหัศจรรย์ขึ้นได้หลายอย่างหรือมีศักยภาพทำลายสิ่งที่มีอยู่แล้วให้อันตรายหายไปได้ พลังจิตของมนุษย์ยังมีอำนาจบันดาลให้เกิดผลดีมีสุขเกิดขึ้นกับชีวิต หรือให้เกิดผลร้ายมีทุกข์กับชีวิตนี้ และชีวิตหน้าได้ พลังงานที่มนุษย์ได้สร้างและสั่งสมอยู่ในดวงจิตนี้ เมื่อมีเหตุปัจจัยลงตัว สามารถผลักดันนำพาจิตวิญญาณตัวเองไปปฏิสนธิเข้าอยู่อาศัยในร่างใหม่ในที่ห่างไกลได้ ดังมีผู้รู้กล่าวว่าบุคคลใดนำชีวิตโดยขาดสติสัมปชัญญะ ประพฤติคิดพูดและทำอยู่แต่สิ่งที่เป็นอกุศลกรรมบถ นั้นเป็นเครื่องชี้แสดงให้เห็นว่าเขากำลังสร้างทางนรกไว้ให้ชีวิตหลังความตายได้โคจรไปสู่อันตรายข้ามบุคคลใดใช้สติสัมปชัญญะส่องทางให้กับชีวิต คิดพูดทำอยู่แต่สิ่งที่เป็นกุศลกรรมบถนั้นเป็นเครื่องบ่งชี้ว่า เขากำลังสร้างทางสวรรค์ทางนิพพานไว้รอชีวิตหน้าจะได้โคจรไปสู่ได้สะดวก

ความมหัศจรรย์ของจิตสูงสุดสามารถเกิดขึ้นได้กับบุคคลผู้มีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์ สามารถสร้างชะตาดีล้วนให้กับชีวิต แล้วนำชีวิตพ้นไปจากการเวียนตาย-เวียนเกิดในวัฏสงสารได้ด้วย คำกล่าวนี้จะเป็นจริงหรือเป็นเท็จอย่างไร รอท่านผู้อ่าน...พิสูจน์

ดร.สนอง วรอุไร

สารบัญมัทศจรรย์แห่งจิต

มัทศจรรย์แห่งจิต	๕
ความหมายของคำที่เกี่ยวข้อง	๗
หน้าที่ของจิต	๑๑
การเพิ่มพลังจิต	๒๕
ศักยภาพในการพัฒนาปัญญาของมนุษย์	๓๖
การเพิ่มพลังจิตทำได้จริงหรือ	๔๘
การนำพลังจิตไปใช้งาน	๕๒
บทสรุป	๖๔
ปัญหาท้ายเล่ม	๖๖
วัตถุประสงค์ของชมรมกัลยาณธรรม	๖๙
รายชื่อหนังสือและสื่อธรรมะของ ดร.สนอง วรอุไร	๗๓
รายนามผู้ร่วมศรัทธาพิมพ์หนังสือมัทศจรรย์แห่งจิต	๗๕

มัทศจรรย์แห่งจิต

พื้นฐานของผมนั้นนักวิทยาศาสตร์ ไม่เชื่อเรื่องความมัทศจรรย์ของจิตมาก่อน ไม่เชื่อจึงได้ไปพิสูจน์ความรู้ต่างๆ ในเรื่องของจิตเหล่านี้จึงเกิดขึ้น เราไม่ค่อยได้สนใจดูแลรักษาจิตไปสนใจดูเรื่องที่ไม่ค่อยมีสาระกับชีวิต

เรื่องความมัทศจรรย์ของจิตนี้ จะพูดใน ๖ หัวข้อใหญ่คือ

๑.

ความหมายของคำ ที่เกี่ยวข้อง

มหัสจรรย์ หมายถึง แปลก ประหลาด สมเพช พิศวง เรื่อง
จิตนี้เป็นเรื่องแปลกทั้งที่อยู่กับเรามาตั้งแต่ยังเป็นเด็ก จิตเป็นเรื่อง
แปลก เป็นเรื่องพิศวง (พิศวง หมายถึง แปลกใจ, ประหลาดใจ)

จิต คือ ธรรมชาติที่รู้อารมณ์

ธรรมชาติที่รู้อารมณ์ คือ สภาพนึกคิดหรือความคิด

ปรกติเมื่อเราฝึกจิตให้นิ่ง จิตที่มีสติจะนิ่ง ความนิ่งหรือ
ความตั้งมั่นของจิตเรียกว่าสมาธิ ซึ่งมีอยู่ ๓ ระดับด้วยกัน คือ

ระดับแรกเรียกว่า **ขณิกสมาธิ** คือ ความนิ่งชั่วครู่ชั่วยาม
อันนี้เหมาะที่จะใช้ทำกิจการงาน นิ่งแป๊บเดียว จิตมีสมาธิ ทำงาน
ไม่ผิดพลาด

ความนิ่งอีกระดับหนึ่งเหนือสมาธิขั้นที่หนึ่งเรียกว่า อุปจารสมาธิ เป็นความนิ่งระดับกลาง เป็นความนิ่งเกือบแน่นแน่ มีประโยชน์ เอาไปใช้ทำจิตให้เกิดปัญญาเห็นแจ้ง

ความนิ่งสูงสุดเราเรียกว่า อัปปนาสมาธิ จิตตั้งมั่น นิ่งจนไม่รับรู้อารมณ์ที่เกิดจากสิ่งกระทบภายนอกใดๆ หมายความว่า สิ่งกระทบภายนอกจะไม่รับรู้

มีการทำจิตให้นิ่งอีกแบบหนึ่ง เรียกว่านึ่งในนิโรธสมาบัติ เอาปืนใหญ่มายิงก็ไม่ได้ยิน เอาเข็มนาแทงที่แขนก็ไม่รู้สึก ความนิ่งอย่างนั้น ไม่ใช่หลับ สภาพนิ่งของจิตก็เป็นสิ่งมหัศจรรย์ ผีกอัปปนาสมาธิซึ่งเป็นสมาธิที่สูงที่สุดให้ได้ก่อนแล้วจึงฝึกเข้านิโรธสมาบัติสมาธิอย่างนี้เหมาะสำหรับหนีปัญหา เวลามีปัญหาอะไรที่แก้ไม่ได้หรือเจ็บไข้ได้ป่วยที่ต้องทนทุกข์ทรมานกับความเจ็บปวด ก็หนีเข้านิโรธสมาบัติได้

ถ้าฝึกจิตให้เข้าอัปปนาสมาธิได้ มีความสุขอย่างมาก ซึ่งไม่เคยพบมาก่อน เรียกอีกคำหนึ่งว่า สมาธิแน่นแน่ หรือจิตตั้งมั่น เป็นสมาธิในฌาน ฌานคือการเพ่งอารมณ์จนจิตแน่นแน่เป็นสมาธิเวลาเราฝึกจิตให้มีสติ ในที่สุดนิ่งแน่นแน่เรียกว่า **ทรงฌาน**

คำว่าฌานกับญาณ ต่างกัน ฌานคือความนิ่งของจิต พอฝึกฌานให้ยิ่งๆ ไปจะมีอีกคำเรียกว่า **สมาบัติ**

สมาบัติ หมายถึงสภาวะสงบ ประณีต ที่สามารถพึงเข้าถึงได้

ฌานกับสมาบัติบางที่ใช้เหมือนกัน คือจิตนิ่งตั้งลึก บางทีเรียกว่าฌาน บางทีเรียกว่าสมาบัติ หรือบางทีเรียกว่าฌานสมาบัติ พอเราฝึกไปลึกๆ จะมีอยู่ ๘ อย่าง ทำให้เราทราบว่าจะจิตเข้าถึงฌานที่เท่าไร จะมีฌานอยู่ทั้งหมด ๘ ระดับ คือความนิ่งของจิตเกิดขึ้น แล้วมีวิตก วิจารณ์ ปีติ สุข เอกัคคตา นี่คืออารมณ์ของจิตที่เข้าถึงรูปฌานที่ ๑ นั่นคือจิตที่ทรงฌาน

เอกัคคตา หมายความว่า ความมีอารมณ์เป็นอย่างเดียว ถ้าใครมีอารมณ์อย่างนี้เรียกว่า จิตนิ่งเข้าสู่ระดับฌาน

ถ้าเป็นฌานที่ ๒ จิตมีอารมณ์ ปีติ สุข เอกัคคตา พอจิตเข้าถึงฌานที่ ๓ มีสุขกับเอกัคคตา พอจิตเข้าถึงฌานที่ ๔ มีอุเบกขา กับเอกัคคตา พูดอย่างนี้ไม่เข้าใจ แต่ถ้าฝึกและได้เข้าถึงแล้วจึงจะรู้ทั้งสี่นี้เรียกว่ารูปฌาน ผู้ที่เข้าถึงได้จึงสามารถสัมผัสฌานได้

ถัดไปอีก ๔ ฌานคืออรูปรูปฌาน เป็นฌานที่ไม่มีรูปแต่ใช้จิตสัมผัสได้

อรูปรูปฌานที่ ๑ คือกำหนดที่ว่างหาที่สุดไม่ได้เป็นอารมณ์ เมื่อนั่งเจริญสติจนกล้าแข็งแล้วจิตเข้าถึงฌานที่ไม่มีรูประดับนี้ จิตจะนิ่งว่างอยู่ในอากาสาณัญญาตนะฌาน

อรูปรูปฌานระดับที่ ๒ จิตกำหนดวิญญานคือตัวรู้หาที่สุดไม่ได้ เป็นอารมณ์ ความรู้หาที่สิ้นสุดไม่ได้ ในฐานะที่เป็นนักวิทยาศาสตร์ใช้แค่ระบบประสาทสัมผัส รู้ว่าความรู้ที่เรียนมามีมากและยัง

ไม่สิ้นสุด จิตจะนิ่งและว่างอยู่ในอารมณ์ที่เรียกว่าวิญญาณัญญา
ยตนะฉาน

อรูปรูปฉานระดับที่ ๓ จิตกำหนดภาวะที่ไม่มีอะไรเป็นอารมณ์
จนจิตเข้าถึงอากิญจัญญายตนะฉาน และอรูปรูปฉานสูงสุด คือ จิต
กำหนดภาวะที่มีสัญญาคือความจำหรือไม่มีความจำ จะจำก็ไม่ใช้
ไม่จำก็ไม่ใช้ อยู่ระหว่างกึ่งกลางของความจำและความไม่จำ จิต
จะเข้าถึงเนวสัญญานาสัญญายตนะฉาน เป็นอรูปรูปฉานตัวสุดท้าย
รวมแล้วเมื่อจิตเข้าถึงความเป็นฉานทั้งสองแบบ เรียกว่า ฉาน
สมาบัติ ๘

๒. หน้าที่ของจิต

การเรียนการสอนปริยัติธรรม บอกหน้าที่ของจิตไว้ ๙ อย่าง
ในฐานะที่เป็นนักวิทยาศาสตร์ และได้ปฏิบัติจิตตภาวนาเพื่อเข้า
ถึงความจริงในเรื่องของจิต จึงได้รู้ว่าจิตมีธรรมชาติเป็นพลังงาน
แบบเดียวกับพลังงานไฟฟ้า พลังงานแสง พลังงานเสียง พลังงาน
ความร้อน ฯลฯ แต่ที่ต่างออกไปคือพลังงานจิตมีความถี่ช่วงคลื่น
เล็กมาก จนเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ไม่สามารถตรวจวัด
ความถี่ช่วงคลื่นของจิตได้ พลังงานใดที่นักวิทยาศาสตร์สามารถ
สัมผัสได้ก็นำมาศึกษาจนเข้าใจ แล้วนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับ
มนุษย์และสัตว์ได้

ปัจจุบันพลังงานอิเล็กทรอนิกส์เป็นพลังงานที่มีความถี่ช่วงคลื่นเล็กสุดที่วิทยาศาสตร์เข้าถึง จึงนำพลังงานอิเล็กทรอนิกส์สองดวงวัตถุที่มีขนาดเล็กกว่าเชื้อแบคทีเรียคือสองดวงเชื้อไวรัสได้ นำพลังงานแสงสว่างไปส่องดูไวรัสจะมองไม่เห็นเพราะพลังงานแสงสว่างมีความถี่ช่วงคลื่นใหญ่กว่าตัวไวรัส จึงไม่สามารถตกกระทบตัวไวรัสแล้วสะท้อนออกมาให้เราเห็นได้ ด้วยวัตถุขยายภาพใดๆ ที่มีใช้อยู่ในปัจจุบัน

ผมศึกษามาทางเชื้อไวรัส เอาพลังงานอิเล็กทรอนิกส์ที่มีความถี่คลื่นขนาดเล็กมากไปส่องดูจึงเห็นตัวไวรัสได้ กล้องจุลทรรศน์ธรรมดาใช้พลังงานแสงจากไฟฟ้าจากดวงอาทิตย์ซึ่งมีขนาดความถี่คลื่นใหญ่ ไปส่องดูตัวไวรัสไม่สามารถมองเห็นได้ ยังมีพลังงานจิตที่มีขนาดความถี่คลื่นละเอียดสุดที่นักวิทยาศาสตร์ยังค้นคว้าเข้าไปไม่ถึงนั่นคือพลังงานจิต แต่ยังมีนักฟิสิกส์ต่างประเทศหลายคนได้ศึกษาทดลองไปจนพบพลังงานที่มีความถี่คลื่นละเอียดตัวนี้และเอามาใช้ให้เกิดประโยชน์กับตัวเองได้

เป็นสิ่งที่น่าเสียดายสำหรับผู้ศึกษาทางด้านชีววิทยาเป็นการศึกษาเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิต ได้แก่ พืช สัตว์ และจุลินทรีย์ โดยเฉพาะสัตว์ประกอบขึ้นด้วยรูป (Body) และ นาม (Mind) นักชีววิทยาเน้นศึกษาละเอียดลึกลงไปในเรื่องของรูป แต่ไม่ได้สนใจที่จะศึกษาเรื่องของนาม คือเรื่องของจิตที่เป็นพลังงานที่มีความถี่คลื่นละเอียดสุด

เหตุที่นักชีววิทยามีได้สนใจในเรื่องของจิต เพราะเป็นเรื่องยากที่นักวิทยาศาสตร์จะเข้าถึงความจริงของจิต นักวิทยาศาสตร์ได้ตั้งสมมติฐานที่ผิดว่าสิ่งใดจะมีจริงเป็นจริงสิ่งนั้นต้องพิสูจน์ได้สัมผัสได้ด้วยระบบประสาทสัมผัสหรือเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์สามารถตรวจวัดได้ ตัวอย่างเช่น เชื่อว่าไส้เดือนมีจริงเพราะตามองเห็น เชื่อว่าเชื้อจุลินทรีย์แบคทีเรียมีจริงเพราะกล้องจุลทรรศน์สามารถขยายภาพให้เห็นได้ เชื่อว่าเชื้อไวรัสมีจริงเพราะกล้องจุลทรรศน์อิเล็กทรอนิกส์ขยายภาพให้เห็นได้ ฯลฯ นักวิทยาศาสตร์มิได้ศึกษาลึกลงไปในเรื่องของจิตซึ่งเป็นพลังงานละเอียดจึงไม่ยอมรับว่าจิตสัมผัสมีจริง ถ้านักวิทยาศาสตร์เข้าถึงความจริงในเรื่องของจิต แล้วเอาพลังงานของจิตมาใช้ให้เกิดประโยชน์ เขาก็จะมีโอกาสได้เห็นเทวดาซึ่งเป็นสิ่งมีชีวิตชนิดหนึ่งที่ประกอบขึ้นด้วยรูปและนามได้

ผู้เขียนได้ไปพัฒนาจิตวิญญาณตัวเอง ด้วยการปฏิบัติสมถกรรมฐานและวิปัสสนากรรมฐานเป็นเวลานาน ๓๐ วัน แค่มถกรรมฐานเพียงอย่างเดียว เป็นเวลา ๗ วันจึงสามารถจูนความถี่คลื่นจิตให้คงที่ได้ ด้วยการทำให้เข้าถึงความทรงจำ ประมาณวันที่ ๑๐ จึงได้ไปเห็นเทวดาเป็นสิ่งที่มียูจริง

การทำงานของจิตคือการเกิดดับ จิตเป็นพลังงานที่เคลื่อนที่เร็ว ที่พบในปัจจุบันยังไม่มีพลังงานใดเคลื่อนที่ได้เร็วเท่ากับพลังงานจิต ขณะที่นั่งอยู่นี้เมื่อจิตไปนึกถึงยานอวกาศที่

นักวิทยาศาสตร์ส่งไปดาวอังคารต้องใช้เวลายาวนานมากกว่ายาน จะไปถึง แต่พลังงานจितนี่เคลื่อนไปได้เร็วกว่า แคเพียงนึกถึง ดาวอังคารจितก็ไปถึงแล้ว ขณะที่จิตไปนึกถึงที่บ้านทำให้การระลึก รู้อยู่กับปัจจุบันตรงนี้หายไปแล้ว เสียงที่ใช้กระทบจิตไม่สามารถ ระลึกได้ จึงไม่มีข้อมูลให้จิตได้บันทึกไว้ ด้วยเหตุนี้ นักศึกษาที่ กำลังนั่งฟังครูอาจารย์พูด จึงรับข้อมูลได้ไม่ครบทั้งหมดที่ครู อาจารย์พูดสิ่งนี้ เป็นเหตุให้นักศึกษาได้รับคะแนนการเรียน คือ เกรด เอ บี ซี ดี หรือ เอฟ ไม่เหมือนกัน เหตุเพราะจิตของนักศึกษา แต่ละคนมีสติต่างกัน เครื่องรับสิ่งกระทบสุดท้ายคือจิตจึงรับ สัมผัสได้ต่างกัน คนที่นิ่งคุยกันขณะที่ฟังคนอื่นพูด ข้อมูลในช่วงที่ พูดคุยกันจะไม่เข้าสัมผัสจิต จึงไม่ได้บันทึกข้อมูลตรงนั้นไว้ ด้วย เหตุนี้เครื่องรับสัมผัสคือจิตของแต่ละคนจึงมีคุณภาพในการเก็บ บันทึกข้อมูลความจำแตกต่างกัน

เมื่อพูดถึงการพัฒนาเครื่องรับสัมผัส คือการพัฒนาจิต เพื่อ เพิ่มศักยภาพในการรับข้อมูลได้มากขึ้น เมื่อพัฒนาได้ถูกตรง แนวทางแล้ว จะทำให้พลังงานจิตเปลี่ยนคุณภาพได้ โดยเฉพาะ พลังงานจิตที่ทำหน้าที่ของธาตุรู้ ตัวนี้สำคัญที่สุด ใครพัฒนาจิต คือพัฒนาธาตุรู้ให้มีกำลังมากขึ้น แล้วเอาธาตุรู้ออกมาใช้ส่อง นำทางให้กับชีวิต ตัวรู้นี้บางคนเรียกว่าวิญญาณธาตุ ซึ่งต่างจาก ตัวรู้ที่หลายคนไปเรียนมาในทางโลก แม้จะเรียนมาจนสูงสุดแล้ว ก็ได้แค่เพียงตัวรู้ไม่จริงที่เรียกว่าสุตมยปัญญาและจินตามยปัญญา

ตัวรู้ทั้งสองชนิดนี้เมื่อมีกำลังมากขึ้นคือรู้มากขึ้นทางโลก จึงสมมติ เรียกว่า ความรู้ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก แต่ตัว รู้สูงสุดเกิดจากดวงจิตที่มีความตั้งมั่น (สมาธิ) คือพลังงานจิตมี ความถี่คลื่นที่ไปทางความถี่คลื่นสั้น ซึ่งคนส่วนใหญ่ไม่ได้พัฒนากัน ความรู้ของคนส่วนใหญ่จึงรู้แบบไม่จริงแท้

จิตเป็นพลังงานที่สถิตอยู่กับคนหรือสัตว์ที่ยังมีชีวิต ขณะที่เรายังไม่ตายไปไหน จิตยังอยู่ในร่างกายของเรา ร่างกายเป็น เครื่องมือให้จิตได้พัฒนา แล้วทำไมเราไม่พัฒนาธาตุรู้ตัวนี้ขึ้นมา ให้เกิดประโยชน์กับชีวิตหากพัฒนาได้แล้วจะเกิดคุณค่ามหาศาล กับชีวิตของผู้พัฒนาจิตเอง

ปัญญาที่ศึกษาเล่าเรียนมาในทางโลก เหมาะที่จะใช้ ทำงานประกอบอาชีพแต่ไม่เหมาะที่จะใช้ส่องนำทางให้กับชีวิต เหตุ เพราะปัญญาทางโลกยังเข้าไม่ถึงความจริงสูงสุด เข้าถึงความจริง ได้แค่สภาวะสังขะ คือความจริงที่เนื่องด้วยกาลเวลา หากเวลา เปลี่ยนไปแล้วความจริงที่เป็นสภาวะอาจไม่เป็นจริงอีกต่อไปได้ หากใช้ปัญญาประเภทนี้มาแก้ปัญหาให้กับชีวิตแล้วจะเกิดความ ผิดพลาด เกิดอุปสรรคปัญหาขึ้นกับชีวิตได้ ธาตุรู้ที่ทำให้เกิด ความรู้แจ้ง มีอยู่ในดวงจิตของทุกคนเพียงแต่รอการพัฒนาขึ้นมาได้ เมื่อใดที่พัฒนาจิตได้ถูกต้องแล้ว ธาตุรู้ตัวนี้จะเกิดคุณประโยชน์ อย่างใหญ่หลวงกับผู้ที่เข้าถึงปัญญาตัวนี้ได้

จิตมีหน้าที่ ๓ อย่าง

๑. รับสิ่งกระทบเข้าปรุงเป็นอารมณ์ สิ่งกระทบจะเข้าทางหู ตา จมูก ลิ้น กายและสัญญาเก่าที่เกิดขึ้นกับใจ เมื่อใดที่หูได้ยินเสียงไม่ดี จิตจะรับสิ่งกระทบไม่ดีเข้าปรุงแต่งอารมณ์ไม่ดีเกิดขึ้น ตัวอย่างเช่น ภรรยาตื่นขึ้นมาได้ยินสามีพูดบ่น เช้าวันนั้นภรรยาจะเกิดอารมณ์ไม่ดี เช่นเดียวกัน เมื่อไปถึงที่ทำงานถูกเจ้านายพูดตำหนิเช้าวันนั้นจะมีอารมณ์ไม่ดี นี่เป็นกฎธรรมชาติเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของจิตใจ คือหากมีสิ่งกระทบดีเข้าสัมผัสจิต จะปรุงเป็นอารมณ์ดี สิ่งกระทบที่ไม่ดีเข้าสัมผัสจิตจะปรุงเป็นอารมณ์ไม่ดี

กฎการทำงานของจิตเป็นกฎธรรมชาติ เป็นกฎสากลที่ไม่เฉพาะกับคนที่นับถือพุทธศาสนาเท่านั้น จะเป็นคนสีผิวใด นับถือศาสนาใดอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ของ Psychic law เหมือนกันหมด อย่างไรก็ตามในปัจจุบันเป็นช่วงระยะเวลาที่ยากลำบากในเรื่องของเศรษฐกิจ ประกอบกับไม่ได้พัฒนาธาตุรู้ในดวงจิตขึ้นมาใช้ จึงไม่รู้วิธีแก้ปัญหาที่ถูกตรง นักธุรกิจบางคนจึงใช้ปณิธานยั้งคิดของตนเองเพื่อนำตัวเองให้พ้นไปจากปัญหา ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง เพราะเขาหนีปัญหาเรื่องเศรษฐกิจแต่ไปเจอปัญหาใหม่ในโลกที่หนักยิ่งกว่า

๒. จิตสั่งร่างกายให้แสดงออกเป็นพฤติกรรมสั่งตามอารมณ์ที่เกิดอยู่ในปัจจุบัน สั่งสมองให้คิด เมื่อสมองคิดแล้วส่งข้อมูลผ่านระบบประสาทไปสู่อวัยวะต่างๆ แล้วแสดงออกเป็น

พฤติกรรม พฤติกรรมที่เกี่ยวกับการพูดสามารถรับรู้ได้ด้วยประสาทหู พฤติกรรมที่เกี่ยวกับการกระทำสามารถรับรู้ได้ด้วยประสาททางตา และพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการคิดสามารถรับรู้ได้ด้วยพลังงานจิตที่พัฒนาให้เกิดธาตุรู้ที่เรียกว่า เจโตปริยญาณ ซึ่งเป็นปัญญาสูงสุด (อภิปัญญา) ตัวหนึ่งในทางโลกียะ

ในสมัยที่ไปเรียนหนังสืออยู่ที่ต่างประเทศ มีเพื่อนชาวต่างประเทศคนหนึ่งได้ไปทดลองเรื่องนี้ด้วยการกล่าววาจาที่ไม่ดีให้ทหารยามที่รักษาพระราชวังวินด์เซอร์ได้ยิน เมื่อเขาได้ยินคำพูดที่ไม่ดีแล้ว เขามีอารมณ์โกรธ ซึ่งได้แสดงออกให้เห็นทางตาและทางใบหน้าจนผู้เขียนและเพื่อนชาวต่างประเทศต้องรีบหนีห่าง แสดงว่าจิตสั่งงานตามอารมณ์ที่ปรุงแต่งขณะนั้น เป็นเรื่องของความเป็นสากล

๓. จิตสั่งสมผลของการกระทำ เมื่อใดที่พฤติกรรมได้เกิดขึ้นแล้ว เช่น คิดแล้ว พูดแล้ว ทำแล้ว จิตจะเก็บผลของกรรม (พฤติกรรม) นั้นไว้ในดวงจิต เมื่อใดที่คิดไม่ดี พูดไม่ดี ทำไม่ดี จิตจะเก็บสั่งสมผลของอกุศลกรรมนั้นไว้ในดวงจิตมีอานิสงส์เป็นบาปตรงกันข้ามหากคิดดี พูดดี ทำดีแล้ว จิตจะเก็บสั่งสมผลของกุศลกรรมนั้นไว้ในดวงจิตมีอานิสงส์เป็นบุญ การที่จิตมีหน้าที่เก็บสั่งสมผลกรรมนั้นไม่เป็นโมฆะทั้งดีและไม่ดีเก็บสั่งสมไว้หมด

กรรมหมายถึงการกระทำ ใครทำกรรมไว้อย่างไร ทำทั้งกรรมดีทั้งกรรมชั่ว คนนั้นเป็นคนเก็บผลของกรรมไว้ เมื่อใดที่

กรรมให้ผลเป็นวิบากของกรรม กรรมดีให้ผลเป็นกุศลวิบาก มีอานิสงส์เป็นความสุขความสบายไร้อุปสรรคและปัญหา กรรมไม่ดีให้ผลเป็นอกุศลวิบาก มีอานิสงส์เป็นความทุกข์ยากไม่สบาย มีอุปสรรคและปัญหา ผู้ทำกรรมไว้ก่อนแล้วต้องเป็นผู้รับผลของกรรมนั้น ด้วยเหตุแห่งความจริงนี้ จึงไม่มีใครสามารถจะลิขิตชีวิตของเราได้ นอกจากตัวของเราจะเป็นผู้ลิขิตขึ้นมาเอง ด้วยจิตสั่งให้ทำกรรมที่จิตต้องการ

ด้วยเหตุแห่งการสั่งสมผลของกรรมนี้เอง ที่ทำให้แต่ละคนมีต้นทุนมาตั้งแต่เกิดไม่เหมือนกัน ไม่เท่ากัน เมื่อเกิดมาแล้วมาทำกรรมอย่างเดียวกัน ใช้ระยะเวลาของการทำกรรมนานเท่ากัน จึงให้ผลออกมาไม่เหมือนกัน จนบางคนเข้าใจผิดคิดว่า ทำดีได้ดีมีที่ไหน ทำชั่วได้ดีมีถมไป จึงเป็นเหตุให้เลิกทำกรรมดีหันมาทำกรรมชั่วแทน ซึ่งเมื่อดูกันให้ถึงที่สุดแล้ว ชีวิตของเขาจะให้ผลเป็นอย่างไร ก็น่าจะประเมินได้จากเหตุที่เขากระทำไว้ก่อนนั่นเอง

สิ่งที่กล่าวไว้นี้เป็นหลักของเหตุและผล เป็นหลักของวิทยาศาสตร์ทางจิต เป็นเรื่องของจิตวิทยา ซึ่งเป็นวิทยาศาสตร์ทางนามธรรม

ในด้านของวิทยาศาสตร์ ที่ใดมีพลังงานที่นั่นทำงานได้ ขอยกตัวอย่างที่จะทำให้เข้าใจได้ง่าย ในสมัยก่อนเวลาดูโทรทัศน์การจะเปลี่ยนช่องดูโทรทัศน์เราก็ต้องลุกไปหมุนปุ่มปรับช่องแต่ปัจจุบันนี้ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทำให้เราสะดวกสบายยิ่งขึ้นไม่ต้อง

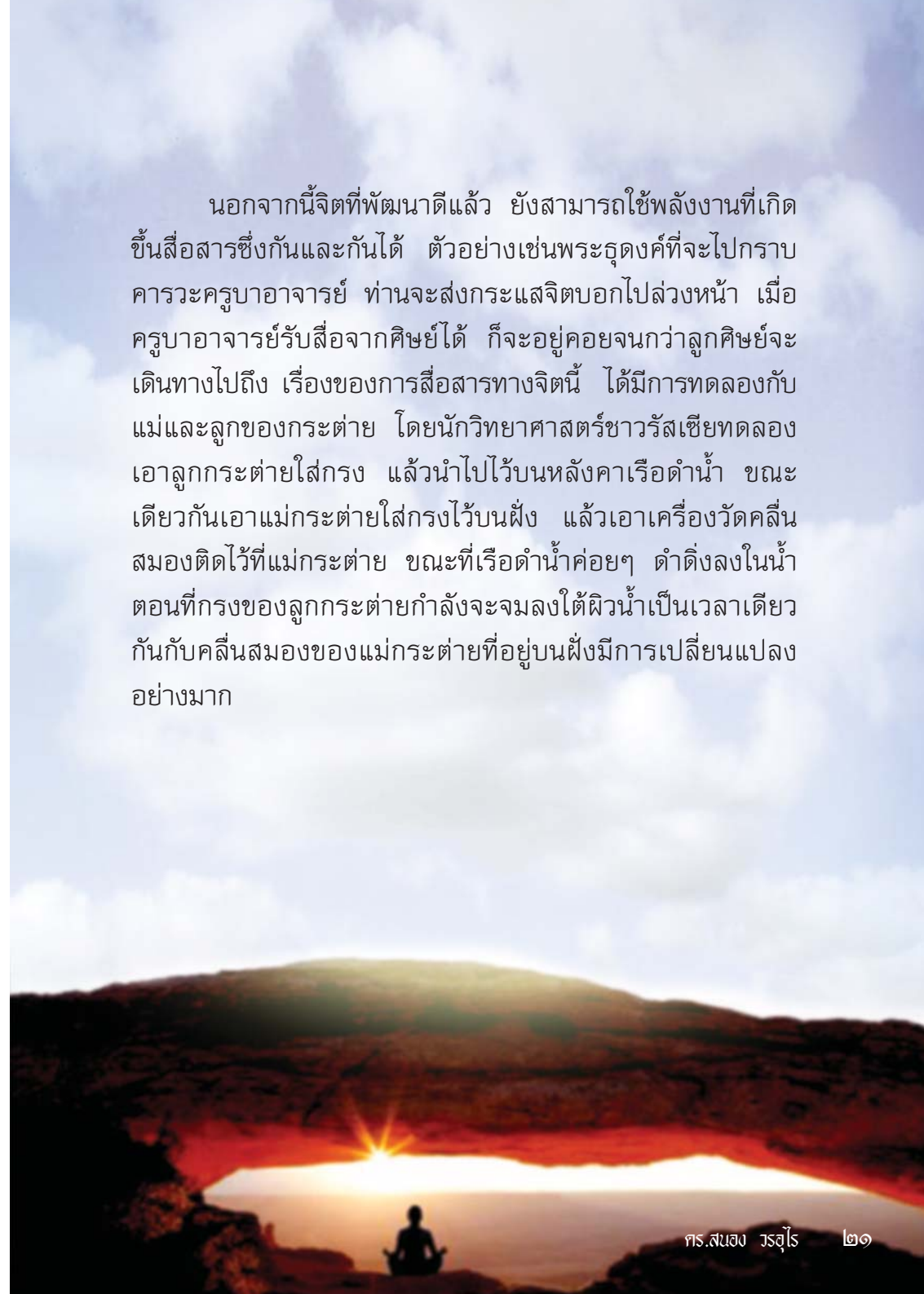
ลุกขึ้นไปหมุนปุ่มปรับช่องด้วยตัวเอง ใช้รีโมทเป็นตัวปรับช่อง Remote Control จะทำงานได้ต้องมีพลังงานที่บรรจุไว้ในก้อนแบตเตอรี่ หากเอาก้อนแบตเตอรี่ออกก็ไม่สามารถทำงานได้ เพราะไม่มีพลังงานถูกนำมาใช้ให้ทำงาน ถ้ามีพลังงานมากเครื่องมือทำงานได้มากและทำงานได้ไกลพลังงานในก้อนแบตเตอรี่ที่ใส่ไว้ใน Remote Control สำหรับเครื่องรับโทรทัศน์ไม่สามารถส่งไปบังคับเครื่องรับที่อยู่ห่างไกลออกไป เช่น ยานพอร์จูนเนอร์ที่นักวิทยาศาสตร์ส่งให้โคจรไปยังดาวอังคาร แต่พลังงานใน Remote Control สำหรับเครื่องรับสัญญาณในยานอวกาศพอร์จูนเนอร์มีพลังงานมากจึงส่งไปถึงเครื่องรับสัญญาณที่อยู่บนดาวอังคารได้ด้วยเหตุนี้จึงได้กล่าวว่า ที่ใดมีพลังงานมากที่นั่นทำงานได้มากและทำงานได้มหัศจรรย์ ซึ่งเรื่องนี้หากย้อนหลังไป ๕ หรือ ๑๐ ปี คนจะไม่เชื่อว่าจะจะเป็นไปได้ แต่สมัยนี้ความเจริญทางวิทยาศาสตร์ได้เข้าถึงความจริงนี้และแสดงให้เห็นเป็นรูปธรรมได้

ตอนนี้ย้อนกลับมาดูพลังงานที่มีอยู่ในตัวของมนุษย์ที่เรียกว่าพลังงานจิต ซึ่งมีอยู่ในสัตว์และมนุษย์ที่ยังมีชีวิตอยู่ มนุษย์ใช้พลังงานจิตทำสิ่งต่างๆ ได้หลายอย่าง หากได้พัฒนาพลังงานจิตให้มีมากขึ้น เราก็จะสามารถใช้พลังงานจิตทำงานได้มากและทำงานได้อย่างมหัศจรรย์ ตัวอย่างเช่น ผู้ที่พัฒนาพลังงานจิตจนถึงระดับที่ตั้งมั่นเป็นสมาธิขั้นสูงสุด (อัปปนาสมาธิ) หรือที่เรียกว่าสมาธิในฌานได้แล้ว จะสามารถจะเข้าถึงความจริง (เหตุผล) ในหลายสิ่งหลายอย่างที่เหตุผลทางวิทยาศาสตร์ยังตามเข้าไป

หยั่งรู้ไม่ได้ เช่น การมีตาทิพย์ การมีหูทิพย์ได้ยินสัตว์กายทิพย์พูด
คุยกัน ได้ยินมนุษย์คุยกันในที่ห่างไกลนอกกรรมีประสาทสัมผัสการ
รู้ความคิดของตน การเห็นภพภูมิหนหลังที่สัตว์ได้เวียนตายเวียน
เกิดมายาวนาน ฯลฯ นี่เป็นความมหัศจรรย์ของพลังงานจิต ที่
เมื่อพัฒนาได้ถูกตรงเงื่อนไขแล้วสามารถทำงานได้อย่างมหัศจรรย์

ด้วยเหตุที่จิตมีธาตุรู้อยู่ในตัว แต่คนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถ
พัฒนาธาตุรู้ตัวนี้ให้อยู่ในมาตรฐานที่นำมาใช้งานได้ ผู้ใดสามารถ
พัฒนาธาตุรู้ให้ทำงานได้ ศักยภาพในทางปัญญาของผู้นั้นจะเข้าสู่
ความสูงสุดในเรื่องของการรู้เห็นเข้าใจได้ถูกตรงตามเป็นจริง คือ
เข้าถึงเหตุผล (ความจริง) ที่ไม่มีเงื่อนไขในเรื่องกาลเวลาเข้ามา
เกี่ยวข้อง ความจริงเช่นนี้จึงเป็นความจริงแท้ (ปรมาตถสังขะ) การ
รู้เห็นเข้าใจในเรื่องของความจริงแท้ มีประโยชน์สูงสุดในการส่อง
นำทางให้กับชีวิตดำเนินไปอย่างราบรื่น ปลอดภัยอุปสรรคและ
ปัญหาใดๆ การทำงานของธาตุรู้ในเรื่องของพลังงานจิต นอกจาก
จะใช้ส่องนำทางให้กับชีวิตได้ดีแล้ว พลังงานจิตยังสามารถนำมา
ใช้สร้างสิ่งมหัศจรรย์ เช่น เมื่อเดือนมิถุนายนปีหนึ่ง ผู้เขียนได้
เข้ามาบรรยายที่กรุงเทพฯ มีคนใช้พลังงานจิตที่พัฒนาขึ้นได้แล้ว
ปล่อยพลังงานเข้าสู่แผ่นกระดาษ แล้วเอาไปใช้ตัดตะเกียบไม้ไฟ
ให้ขาดได้ มีโปสเตอร์จากเมืองจีนมาแสดงให้ดูถึงการปล่อย
พลังงานจิตเข้าไปในหลอดฟลูออเรสเซนต์ทำให้เกิดเป็นแสงสว่าง
เกิดขึ้นได้โดยไม่ต้องใช้ สวิตเตอร์และบัลลาต และพลังงานจาก
กระแสไฟฟ้า

นอกจากนี้จิตที่พัฒนาดีแล้ว ยังสามารถใช้พลังงานที่เกิด
ขึ้นสื่อสารซึ่งกันและกันได้ ตัวอย่างเช่นพระธุดงค์ที่จะไปกราบ
คารวะครูบาอาจารย์ ท่านจะส่งกระแสจิตบอกไปล่วงหน้า เมื่อ
ครูบาอาจารย์รับสื่อจากศิษย์ได้ ก็จะอยู่คอยจนกว่าลูกศิษย์จะ
เดินทางไปถึง เรื่องของการสื่อสารทางจิตนี้ ได้มีการทดลองกับ
แม่และลูกของกระต่าย โดยนักวิทยาศาสตร์ชาวรัสเซียทดลอง
เอาลูกกระต่ายใส่กรง แล้วนำไปไว้บนหลังคาเรือดำน้ำ ขณะ
เดียวกันเอาแม่กระต่ายใส่กรงไว้บนฝั่ง แล้วเอาเครื่องวัดคลื่น
สมองติดไว้ที่แม่กระต่าย ขณะที่เรือดำน้ำค่อยๆ ดำดิ่งลงในน้ำ
ตอนที่กรงของลูกกระต่ายกำลังจะจมลงใต้ผิวน้ำเป็นเวลาเดียว
กันกับคลื่นสมองของแม่กระต่ายที่อยู่บนฝั่งมีการเปลี่ยนแปลง
อย่างมาก

หลังจากนั้นนักวิทยาศาสตร์ได้นำวิธีสื่อกระแสจิตนี้ไปใช้กับคน โดยให้คนที่หนึ่งส่งกระแสจิตที่ไม่ดีไปยังคนที่สอง ปรากฏว่าคลื่นสมองของคนที่สองเปลี่ยนไป หลังจากนั้นให้คนที่สองสื่อกระแสจิตที่ไม่ดีไปยังคนที่สาม ปรากฏว่าคลื่นสมองของคนที่ยี่สามเปลี่ยนไป การทดลองของนักวิทยาศาสตร์รัสเซียนี้ แสดงให้เห็นว่าพลังงานจิตสามารถสื่อถึงกันได้ โดยเฉพาะความถี่คลื่นจิตของผู้ส่งอยู่ในช่วงความถี่คลื่นเดียวกันกับผู้รับ ก็จะสื่อถึงกันได้ง่าย

เรื่องการเปลี่ยนแปลงความถี่ของคลื่นสมอง ได้ทดลองให้เห็นเป็นรูปธรรม คือเมื่อเดือนมิถุนายนปีหนึ่ง มีโปรเฟสเซอร์จากเมืองจีนมาแสดงให้ดู ด้วยการเอาเครื่องวัดคลื่นสมองติดไว้ที่ศีรษะ แล้วต่อสัญญาณไปยังจอรับภาพที่อยู่บนเวที ขณะที่จิตยังไม่ตั้งมั่นเป็นสมาธิ ปรากฏว่าคลื่นสมองเป็นรูปแบบหนึ่ง หลังจากนั้นทำจิตให้ตั้งมั่นเป็นสมาธิ ผลปรากฏว่าคลื่นสมองเปลี่ยนไปเป็นอีกรูปแบบหนึ่ง นี่คือสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าพลังงานจิตมีผลส่งกระทบถึงพลังงานของสมองได้

ยิ่งไปกว่านั้นจิตที่มีพลังมากๆ ส่งสมบุญบารมีไว้มากจะทำงานได้อย่างมหัศจรรย์ ตัวอย่างเช่นสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร เมื่อท่านสวรรคตแล้ว มีคนจำนวนมากหายไปเคารพสักการะพระศพของท่าน ต้องถามว่าอะไรเป็นเหตุ ที่ทำให้คนจำนวนมากต่างมุ่งหน้าไปเคารพพระศพนั้น นี่ไม่ใช่เพราะพลังบุญพลังบารมีที่ท่านไปทำส่งสมไว้ในดวงจิตหรือหรือ เช่นเดียวกัน คนสองคนต่างยกพวก

เขาราวีห้าห้ากันจนทำให้บ้านเมืองเกิดจลาจล พระเจ้าอยู่หัวเรียกหัวหน้าใหญ่ของทั้งสองฝ่ายนั้นมาอบรมสั่งสอน ปรากฏว่า การทะเลาะเบาะแว้งของทั้งสองฝ่ายเลิกกันได้ นี่คือผลแห่งพลังบุญพลังบารมีที่พระองค์ท่านมีอยู่ในดวงจิต

การสร้างพลังความดีให้เกิดมีขึ้นและสั่งสมอยู่ในดวงจิต ตามกฎการทำงานของจิตในข้อที่สาม ต้องใช้เวลาในการอบรมสั่งสมบารมีมายาวนานข้ามหลายภพชาติ จนพลังความดีที่มีอยู่ในจิตมากพอที่จะแสดงผลได้ แล้วก็สามารถนำพลังงานนั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและแก่สังคมประเทศชาติได้เป็นอัศจรรย์ พลังงานจิตนี้หากผู้ใดสามารถส่งเข้าไปบรรจุไว้ในวัตถุ วัตถุนั้นสามารถทำงานได้เป็นที่อัศจรรย์เช่นเดียวกัน (เช่น วัตถุมงคลต่างๆ)

๓. การเพิ่มพลังจิต

คุณธรรมที่เป็นบ่อเกิดแห่งกำลังของจิตใจ คือพระ ๕ ได้แก่ ศรัทธา วิริยา สติ สมาธิ ปัญญา โดยเฉพาะสามตัวหลังเป็นกำลังที่จำเป็นอย่างยิ่ง ในการใช้สองนำทางให้กับชีวิต ให้ดำเนินไปในแนวทางที่ไม่ผิดพลาด จิตทำหน้าที่ปรุงอารมณ์ซึ่งต้องใช้พลังงาน ผู้ที่มีกำลังของสติไม่กล้าแข็ง เมื่อสิ่งกระทบภายนอกเข้าสัมผัสจิต จิตจะรับสิ่งกระทบมาปรุงอารมณ์หลากหลาย มีอารมณ์มาก ทำให้ต้องใช้พลังงานมาก การปรุงอารมณ์และการสั่งงานของจิตต้องใช้พลังงาน ยิ่งมีอารมณ์มากมีการสั่งงานมาก พลังงานในร่างกายจะถูกใช้ไปมาก พลังงานที่มีอยู่ในร่างกายจึงเหลือน้อย ความซีเกียจจึงเกิดขึ้น

ในทางตรงกันข้าม ผู้ใดพัฒนาจิตให้มีกำลังของสติเพิ่มมากขึ้น จิตจะจดจ่ออยู่กับสิ่งกระทบเฉพาะที่เป็นปัจจุบัน จิตสามารถลดสิ่งกระทบที่เป็นเรื่องในอดีตของอนาคตลงได้ พลังงานที่ใช้ในการปรุงอารมณ์จึงมีน้อย ทำให้พลังงานถูกเก็บสะสมไว้ในร่างกายเป็นผลให้เกิดความขยันเพิ่มขึ้น ความขี้เกียจลดลง และหากได้พัฒนาจิตจนมีกำลังเป็นมหาสติได้ เมื่อสิ่งกระทบเข้าสัมผัสจิต จะเห็นผัสสะดับไปตามกฎของไตรลักษณ์ แล้วจิตจะปล่อยวางสิ่งที่เข้ากระทบ อารมณ์ปรุงแต่งไม่เกิด แต่มีความว่างจากอารมณ์ (อุเบกขา) เกิดขึ้นแทน คนที่สามารถพัฒนาจิตได้ระดับนี้ ความขี้เกียจเป็นศูนย์ ความขยันเต็มร้อย ทดลองดูก็ได้ด้วยการเอาถ่านไฟฉายใส่ในรีโมทคอนโทรลสำหรับโทรทัศน์ เมื่อใช้ไปนานๆ พลังงานในก้อนถ่านแบตเตอรี่เหลือน้อยใช้มือกดส่งสัญญาณตั้งหลายครั้งกว่าช่องจะเปลี่ยน เสียงจะลดหรือเสียงจะเพิ่ม นี่คือผลแห่งการที่มีพลังงานเหลือน้อย เครื่องรีโมทคอนโทรลขี้เกียจทำงาน ผลงานออกมาก็แย่ด้วยประสิทธิภาพ

เมื่อพลังงานในร่างกายลดลง การปรับสมดุลของดิน น้ำ ไฟ ลม ในร่างกายก็ทำได้ยาก คนโบราณรักษาคนที่มีอาการเจ็บป่วย ด้วยการเติมพลังงาน ด้วยการงดหรือเพิ่มการรับประทานอาหาร เพื่อให้ร่างกายเข้าสู่สมดุล แล้วการเจ็บป่วยก็หายไปคนไข้ที่มีพลังงานความร้อนในร่างกายมาก เอาเทอร์โมมิเตอร์วัดดูก็รู้ว่าอุณหภูมิของร่างกายเพิ่ม หรือเอาฝ่ามือแตะที่หน้าผากของคนไข้ จะรู้สึกว่าร้อนหรือเวลาไปรับประทานผัดสำแดงมีเชื้อโรค ทำให้

ต้องถ่ายท้อง ๗-๘ ครั้ง น้ำถูกขับออกไปจากร่างกายมากจะรู้สึกหนาวสะท้าน ในหลักของวิทยาศาสตร์แล้ว น้ำเป็นฉนวนเก็บความร้อน เมื่อน้ำถูกขับออกจากร่างกายมาก ดินน้ำไฟลมขาดสมดุล คนไข้จะรู้สึกหนาวหากไม่เติมน้ำเต็มให้กับร่างกาย ปฏิกริยาเคมีในบางระบบของร่างกายทำงานได้ไม่สะดวกหรือหยุดทำงาน อาการข้อคจะเกิดขึ้น ทำให้ถึงตายได้

ด้วยเหตุนี้คนโบราณมีความละเอียดในการเป็นคนช่างสังเกตและมีหลักในการแก้ปัญหาความเจ็บป่วยของคนไข้ ด้วยการเติมธาตุที่ขาดให้กับร่างกาย หรือเอาธาตุที่เกินออกจากร่างกาย เช่น ความร้อนของร่างกายมีมากเกินไป ให้เอาผ้าชุบน้ำเย็นมาเช็ดมาลูบตัว เพื่อนำความร้อนออกจากร่างกายให้เร็ว เวลาถ่ายท้องหลายครั้งน้ำจะถูกขับออกจากร่างกายมาก ต้องเติมน้ำเต็มให้ร่างกาย น้ำถูกขับออกมา ๑ ลิตร ต้องเติมน้ำเต็มเข้าไป ๑ ลิตร เช่นกัน เช่นเดียวกัน เวลาารู้สึกว่าขี้เกียจต้องเติมพลังงานไป แล้วความขยันจะไปเพิ่มขึ้น ความขี้เกียจจะได้ลดน้อยลง ดังนั้นความเจ็บป่วยของร่างกายจึงควรดูแลปรับปรุงธาตุทั้ง ๔ ของร่างกายให้อยู่ในภาวะสมดุล ร่างกายจะทำหน้าที่ได้ตามปกติ ความแข็งแรงของร่างกายจะเกิดขึ้น มีสุขภาพดีเป็นปกติ

ฉะนั้นถามตัวเองดูว่าปวดศีรษะไหม เป็นไข้ไหม เป็นหวัดไหม ฯลฯ เมื่อมีอาการเหล่านี้เกิดขึ้น ต้องปรับสมดุลของธาตุทั้ง ๔ ด้วยตัวของท่านเอง ปัจจุบันเรตกอยู่ในสภาพที่จิตเป็นทาสของสิ่ง

กระทบในทางลบมีมาก ทำให้อารมณ์หวั่นไหว ร่างกายสูญเสียพลังงานมาก การเจ็บป่วยจึงมีมากขึ้น มนุษย์ในปัจจุบันมีพลังสติอ่อนแอ มีพลังปัญญารู้ทันสิ่งกระทบอ่อนแอ ให้มีอารมณ์หวั่นไหว ซึ่งส่งผลถึงการเสื่อมของสุขภาพเกิดขึ้น ฉะนั้นการเพิ่มพลังให้กับจิต เป็นวิธีการที่จะแก้ปัญหานี้ได้ เพิ่มพลังสติให้มากขึ้น แล้วจิตจะเข้าสู่ความตั้งมั่น (สมาธิ) อยู่กับสิ่งกระทบที่เป็นปัจจุบัน จิตที่ใช้ฝึกพลังสติเรียกว่าวิชาสมถกรรมฐาน และเมื่อจิตตั้งมั่นดีแล้ว จึงนำพลังสมาธิไปใช้ในการฝึกจิตให้เกิดปัญญาเห็นแจ้ง เห็นถูกต้องตามที่เป็นจริง วิชาที่ใช้ฝึกปัญญาเห็นแจ้งนี้เรียกว่าวิปัสสนากรรมฐาน ทั้งสองวิชาที่เสนอมานี้ให้ท่านผู้อ่านได้ยินได้ฟัง แล้วนำไปพัฒนาจิตวิญญาณของตนเองให้ได้ แล้วจะรู้ว่าสองวิชานี้เป็นวิชาเอกของโลก เป็นวิชาเอกของชีวิต จริงแท้แน่นอน

วิชาสมถกรรมฐานเป็นวิชาที่ใช้ฝึกจิตให้นิ่ง ฝึกจิตให้มีความตั้งมั่น (สมาธิ) มีวิธีการสอนอยู่ในหลายสถาบันแต่ละสถาบันอาจมีวิธีการสอนที่เหมือนกันหรือมีวิธีการสอนที่แตกต่างกัน แต่ผลที่ได้คือความตั้งมั่นของจิต มีผลเป็นอย่างเดียวกัน นั่นคือว่าถูกต้องแล้ว ผู้เขียนไปได้วิชานี้มาจากวัดมหาธาตุฯ ท่าพระจันทร์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้ไปปฏิบัติฝึกจิตให้นิ่ง ฝึกจิตให้ตั้งมั่น จนสามารถนำจิตเข้าสู่ความตั้งมั่นเป็นสมาธิได้ทั้งสามระดับคือ ขณิกสมาธิ อุปจารสมาธิ และอัปปนาสมาธิ

เมื่อนำจิตเข้าสู่สมาธิระดับสูงสุดได้ เรียกอีกชื่อหนึ่งว่าสมาธิในฌาน ทำให้จิตมีพลังมาก จึงเข้าถึงความรู้สูงสุดที่เรียก

ว่า โลกียอภิปัญญา คือเข้าถึงความรู้สูงสุดที่ยังข้องเกี่ยวอยู่กับโลก เมื่อจิตมีความตั้งมั่นเป็นสมาธิระบบของร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงที่นักวิทยาศาสตร์สามารถตรวจวัดได้เป็นรูปธรรม เช่น อัตราการหายใจลดน้อยลง ความถี่ในการเต้นของหัวใจลดลง ทำให้ยืดอายุการทำงานของหัวใจให้ยาวนานขึ้น นักวิทยาศาสตร์ได้สร้างหลอดไฟฟ้าประหยัดพลังงานที่เรียกว่าหลอดตะเกียบ บางชนิดมีอายุการใช้งานยาวนานถึง ๑๐,๐๐๐ ชั่วโมง หากเราใช้สองสว่างวันละ ๒๔ ชั่วโมงก็ใช้ได้ไม่นาน แต่หากเราเปิดใช้ให้สองสว่างวันละ ๘ ชั่วโมง เราจะใช้ได้นานกว่า

เปรียบเทียบได้เหมือนกับการเต้นของหัวใจ หากเราทำให้หัวใจเต้นช้าลงอายุการใช้งานจะยืดยาวออกไป คนที่ทำงานนั่งจมนั่งเข้าถึงความเป็นฌานได้และทรงฌานอยู่เสมอพวกนี้จะมีอายุยืนยาว คนที่ทำงานนั่งเป็นสมาธิได้ แรงดันเลือดจะลดลงโดยไม่ต้องกินยา คนที่มีจิตเป็นสมาธิ สารแลคเตทในเลือดลดลง ทำให้เกล็ดเลือดไม่จับตัวเป็นก้อน ไชมันไม่อุดตันเส้นเลือด ความดันเลือดก็ไม่เพิ่ม โรคหัวใจก็ไม่มี ต่างๆ เหล่านี้นักวิทยาศาสตร์สามารถวัดออกมาให้เราเห็นความแตกต่างได้

คนที่จิตตั้งมั่นเป็นสมาธิ ยังส่งผลกระทบต่อร่างกาย โดยมีสารเอ็นดอร์ฟินเพิ่มขึ้นทำให้มีอารมณ์เคลิบเคลิ้ม ลดความเจ็บปวดลงได้ คนที่นั่งสมาธิแล้วรู้สึกผ่อนคลายและชอบนั่งสมาธิบ่อยๆ ก็เนื่องด้วยเหตุนี้ นอกจากนี้สมาธิยังทำให้ระบบประสาททำงานได้ว่องไวขึ้น นักกีฬาฟันดาบ นักกีฬาว่ายน้ำ นักวิ่งเร็วระยะสั้น มัก

ทำจิตให้หนึ่งเป็นสมาธิก่อนการแข่งขัน สมาธิยังทำให้สารโคปามีนในเลือดเพิ่ม ส่งผลถึงความจำดีขึ้น

นอกจากนี้ยังมีผลงานต่างประเทศ ระบุว่าสมาธิทำให้คลื่นสมองเปลี่ยน คนที่ไม่ได้ฝึกสมาธิ ปกติจะจำคำบรรยายได้ประมาณ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ แต่เมื่อฝึกจนจิตตั้งมั่นเป็นสมาธิแล้ว ทำให้คลื่นสมองเปลี่ยน ความจำจะเพิ่มเป็น ๖๐ ถึง ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ใครที่มีบุตรมีหลานเรียนหนังสือไม่เก่ง ฟังครูสอนแล้วไม่จำ ลองให้ไปฝึกสมาธิแล้วจะเห็นผลต่างได้ในเวลาไม่นานนัก ในสมัยที่ผู้เขียนยังสอนนักศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย ได้เอาเด็กนักศึกษาที่เรียนไม่เก่ง ได้คะแนนไม่ดีมาฝึกสมาธิ ทำให้มีผลการเรียนดีขึ้น

นักศึกษาคนหนึ่ง ฝึกสมาธิตั้งแต่เริ่มเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัย ผลปรากฏว่าผลการเรียนตลอด ๔ ปี ทุกวิชาที่เป็นเกรดจะได้เกรดเอทุกตัว นอกจากนี้จิตที่ตั้งมั่นเป็นสมาธิ ทำให้มีสารซีโรโตนินเพิ่มขึ้น ส่งผลทำให้ออนหลับสบาย มีสารเมลาโตนินเพิ่มขึ้นทำให้ชะลอความชราลงได้ สารเมลาโตนินนี้ถูกสังเคราะห์ขึ้นใส่แคปซูลขายอยู่ในสหรัฐอเมริกา เขาเชื่อว่ากินแล้วแก่ช้าลง คนไทยที่ไปอเมริกานิยมซื้อมากินกัน เพราะต้องการให้ตัวเองเป็นสาวไปตลอดจริงแล้วไม่ต้องไปเสียเงินซื้อหามาบริโภคแค่ทำจิตให้เป็นสมาธิได้แล้วเมลาโตนินก็จะเกิดขึ้นได้เองในกระแสเลือด

มีผลงานระดับปริญญาเอก ตีพิมพ์ในสหรัฐอเมริกา นักศึกษาในมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ได้ทดลองฝึกสมาธิแบบหนึ่ง

(TM) ปรากฏว่าการใช้ออกซิเจนของร่างกายลดลง การปลดปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์น้อยลง ช่วงที่จิตเป็นสมาธิทำให้อัตราการหายใจลดลง การเต้นของหัวใจช้าลง ความเข้มข้นของสารแลคเตทในเลือดลดลง แรงดันไฟฟ้าของผิวหนังเพิ่มขึ้น ความแตกต่างในเรื่องเหล่านี้สามารถวัดออกมาได้ชัดเจน

มีอยู่วันหนึ่งผู้เขียนได้ลงไปบรรยายที่กรุงเทพฯ มีโปรเฟสเซอร์จากเมืองจีน ได้ทำจิตให้ตั้งมั่นเป็นสมาธิแล้วใช้มือจับเส้นลวดที่มีกระแสไฟฟ้า ๒๒๐ โวลท์ ปรากฏว่า ไฟไม่ดูดเพราะแรงต้านกระแสไฟฟ้าที่ผิวหนังของเขาสูงกว่ามาก พวกิเบตฝึกจิตเป็นสมาธิได้แล้ว จับเส้นลวดที่มีกระแสไฟผ่านระดับนี้ก็ไม่ดูดเช่นกัน

นิตยสารไซแอนติฟิกอเมริกัน รายงานไว้ว่าคนที่ฝึกจิตตั้งมั่นเป็นสมาธิจะนอนน้อย และลดการใช้ออกซิเจนขณะนอนหลับจาก ๘ เปอร์เซ็นต์ลงเหลือ ๑๖ เปอร์เซ็นต์ ลดน้อยลงไปอีกหนึ่งเท่าตัว นั่นหมายความว่า คนที่ไม่ได้ฝึกจิตให้เป็นสมาธิต้องใช้เวลาอนยาวนานถึง ๘ ชั่วโมงจึงจะนอนเต็มอิม แต่คนที่ฝึกจิตเป็นสมาธิใช้เวลาอนเพียง ๔ ชั่วโมง ก็นอนเต็มอิมแล้ว

สมัยที่ผู้เขียนไปฝึกสมาธิกับท่านเจ้าคุณโชดกในแต่ละวัน ใช้เวลาอนประมาณ ๔ ชั่วโมง ที่เหลืออีกประมาณ ๒๐ ชั่วโมง ใช้ไปในการฝึกจิต ดังนั้นคนที่ฝึกจิตจึงใช้เวลาได้อย่างคุ้มค่า โดยไม่ปล่อยให้สูญเปล่าไปวันๆ เช่นคนปกติทั่วไป เช่นนี้เป็นเพราะเมื่อจิตเข้าสู่ความตั้งมั่นเป็นสมาธิได้แล้ว ร่างกายจะมีพลังมาก

การทำงานของระบบสรีระต่างๆจะทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำงานได้รวดเร็ว งานเสร็จแล้ว ยังเหลือพลังงานเก็บสะสมอยู่ในร่างกายมาก จึงนอนเพียงไม่กี่ชั่วโมงก็นอนได้เต็มอิ่ม

การเพิ่มของพลังสมาธิในจิต

จะเห็นเป็นรูปธรรมที่วัดได้ในทางวิทยาศาสตร์ว่า การเพิ่มของพลังจิตที่ตั้งมั่นจนถึงระดับสูงสุด (อัปนาสมาธิ) ทำให้เกิดความรู้สูงสุดในทางโลก ที่เรียกว่า โลกียอภิญาอีก ๕ ชนิดคือ อิติวิธิ ทิพยโสต เจโตปริยญาณ ปุพเพนิวาสานุสติญาณและทิพจักขุ ในครั้งพุทธกาล พุทธสาวกผู้มีอภิญญามีอยู่มาก ดังเช่นพระปิลโกลการทวาเซได้เหาะไปเอาบาตรไม้จันทร์ ที่มีคนเอาไปผูกไว้บนปลายไม้สูง พระพุทธะจึงได้บัญญัติเป็นวินัย ห้ามสาวกแสดงฤทธิ์เพราะเป็นการอวดอุตริมนุชยธรรม ซึ่งไม่ช่วยทำให้พ้นไปจากทุกข์ได้ แต่ก็มีในบางครั้งบางคราว พระพุทธะได้สั่งให้สาวกแสดงฤทธิ์ได้ เช่นสั่งให้พระมหาโมคคัลลานะแสดงฤทธิ์ปราบพญานาคที่ชื่อนันโทปนันทะ พระมหาโมคคัลลานะเป็นพระอรหันต์ได้มหาอภิญาจึงสามารถปราบพญานาคที่มีอภิญาได้ ยังมีพระอรหันต์รูปอื่นที่ทรงอภิญา เช่น พระจุลปันถกสามารถแสดงฤทธิ์ให้มีพระจุลปันถกหลายองค์ได้ ในการทำปฐมสังคายนาพุทธศาสนา ที่ถ้ำสัตตบรรณคเววันมคธ โดยมีพระมหา กัสสปะเป็นประธาน ท่านกำหนดให้คัดเลือกพระอรหันต์จำนวนถึง ๕๐๐ รูปเข้าร่วมกันทำสังคายนาและทุกองค์ล้วนเป็นพระอรหันต์

ที่ทรงอภิญา ๖ ทั้งสิ้นในขณะนั้น ทั้งตั้งกฎเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้เข้าสังคายนา โดยคัดเลือกพระอรหันต์ที่มีคุณสมบัติดังกล่าวได้เพียง ๔๔๔ รูป ยังขาดพระอรหันต์อีก ๑ รูปที่ยังมิได้บรรลุมรรคผล คณะผู้เข้าสังคายนาจึงนั่งรอเพื่อที่จะกระทำการประชุมกัน ปรากฏว่าขณะนั่งรออยู่นั้นพระอรหันต์ได้สำเร็จอรหันต์และทรงอภิญา ๖ ท่านจึงแสดงฤทธิ์ดำดินไปโผล่ตรงที่นั่งที่คณะสงฆ์เว้นไว้ให้ท่าน เรื่องแสดงฤทธิ์ได้อย่างนี้จะเอาความรู้ในทางวิทยาศาสตร์สาขาใดมาพิสูจน์ก็ไม่อาจเข้าถึงความจริงเช่นนี้ได้ เพราะนี่คือความรู้สูงสุดที่เรียกว่าอภิญาซึ่งมีอยู่จริง ถ้าไม่จริงคงไม่อยู่ คงทนายมานานจนถึงปัจจุบันนี้ได้

เช่นเดียวกับทิพยโสตเป็นอภิญาอีกตัวหนึ่ง หูทิพย์นี้ผู้ที่ จะเข้าถึงต้องพัฒนาจิตให้เข้าถึงความเป็นฌาน หูทิพย์มิใช่หูเนื้อหูหนังที่คนทั่วไปใช้ในการฟังเสียง การได้รับสัมผัสเสียงของหูทิพย์ ได้ยินเสียงดังและลึกกว่ามาก ใครที่พูดอยู่ห่างไกลหูทิพย์สามารถรับสัมผัสได้ อภิญาอีกตัวหนึ่งคือ เจโตปริยญาณ ญาณกำหนดรู้ใจคน ใครนั่งคิดอย่างไรอยู่ในใจ เจโตปริยญาณก็สามารถหยั่งรู้ได้ ปุถุชนคนธรรมดาที่เข้าฌานได้สามารถเข้าถึงโลกียอภิญาทั้ง ๕ ตัวนี้ได้ ผู้เขียนไม่เชื่อ เมื่อพิสูจน์ด้วยการเจริญสมถกรรมฐานจนจิตเข้าถึงความเป็นฌาน จึงได้รู้ว่าที่พูดถึงนี้มีอยู่จริง เป็นความรู้ขั้นสูงที่เรียกว่า ญาณ ซึ่งระบบประสาทไม่สามารถสัมผัสได้

เงื่อนไขของการเข้าถึงความรู้ประเภทนี้ คือการเพิ่มพลังจิต ให้เข้าถึงความตั้งมั่นสูงสุด (อัปนาสมาธิ) โลกียอภิปัญญาทั้ง ๕ ตัวนี้ผู้ทรงฌานสามารถเข้าถึงได้ วิชาที่ใช้ในการฝึกเพื่อให้เข้าถึง โลกียอภิปัญญานี้ คือ วิชาสมถกรรมฐานที่เป็นภาคปฏิบัติ มีกรรม ฐานถึง ๔๐ อย่างให้เลือกฝึกตามจริตของแต่ละบุคคล จริตของ ใครเหมาะสมกับกรรมฐานแบบใดก็เลือกฝึกได้ตามกรรมฐานบท นั้นๆ ถ้าเลือกได้ถูกต้องตรงกับจริต แล้วนำไปใช้ในการฝึกจิต จิตจะ เข้าสู่ความตั้งมั่นเป็นสมาธิได้เร็ว ก็เลือกใช้กรรมฐานบทนั้นฝึกไป เรื่อยๆ กรรมฐานทั้ง ๔๐ อย่างที่นำมาใช้ฝึกจิตแล้วจะให้ผลเป็น อย่างเดียวกัน คือจิตมีความตั้งมั่นเป็นสมาธิ จิตที่เป็นสมาธิทำให้ มีพลังเพิ่ม ทำให้ความถี่ของคลื่นสมองเปลี่ยนไปเป็นความถี่ช่วง คลื่นสั้นเป็นระเบียบ ทำให้สารเคมีในเลือดเปลี่ยน พลังงานของ ร่างกายจะถูกอนุรักษ์ ความขี้เกียจลดลง ความขยันเพิ่มขึ้น ความ ขี้เกียจและความขยันนี้สามารถใช้เป็นตัววัดผลของการฝึกจิต ว่า มีพลังสมาธิเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ คนที่มีพลังสมาธิเพิ่มจะขยันทำงาน ทำงานได้มาก ทำงานได้ยาวนานโดยไม่เหนื่อยล้า เปรียบได้เหมือน กับหม้อแบตเตอรี่ที่มีพลังงานอยู่เต็ม ใช้งานสตาร์ทเครื่องให้ ทำงานได้ง่ายสตาร์ทเพียงครั้งเดียวเครื่องยนต์ก็ทำงานได้เป็นปกติ

นอกจากนี้การมีพลังจิตมาก โอกาสเกิดสัมผัสที่ ๖ คือ สัมผัสที่นอกเหนือหู ตา จมูก ลิ้น กาย ซึ่งรับรู้ด้วยประสาทสัมผัส จะเกิดขึ้นเป็นจิตสัมผัสซึ่งมีได้เป็นได้สำหรับผู้ที่มีพลังจิตมาก มี ปรัชญาจีนกล่าวว่า จิตที่ตั้งมั่นเป็นสมาธิ แก่นแท้ของความรู้ย่อม

เกิดขึ้น ความรู้ที่กล่าวนี้เป็นความรู้สูงสุด เป็นความรู้ที่เกิดขึ้นในจิต การอยู่กับคนหมู่มาก สิ่งกระทบภายนอกที่จะทำให้จิตกระเพื่อม ด้วยอารมณ์มาก ปัญญาที่ละเอียดอ่อนลึกซึ้งนี้จะไม่เกิด ด้วย เหตุนี้หรือเปล่าที่หัวหน้างานหรือผู้บริหารระดับสูง จึงถูกแยกให้ นั่งในห้องทำงานแต่ลำพังเพียงผู้เดียว เพื่อลดสิ่งกระทบหลากหลายจากภายนอกไม่ให้เข้ากระทบจิต ปัญญาที่ละเอียดลึกซึ้ง สุขุมจึงจะเกิดขึ้นให้ใช้เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจ และเช่นเดียวกัน พระชฎงค์ต้องการที่จะพัฒนาปัญญาสูงสุดให้เกิดขึ้น จึงต้องนำ ตัวหลีกเร้นเข้าสู่ป่า ยืน เดิน นั่ง นอน อยู่องค์เดียวในป่า การ หลีกเร้นห่างไกลสิ่งกระทบภายนอกเป็นสากล ที่ใครผู้ใดทำได้ โอกาสเกิดปัญญาสูงสุดเป็นไปได้ ดังเช่นพระจีน พระไทย พระทิเบต นิยมใช้ปฏิบัติกับตนเองเพื่อจุดประสงค์แห่งการเกิดของปัญญา สูงสุดนั่นเอง

๔.

ศักยภาพในการพัฒนา ปัญญาของมนุษย์

การศึกษาโดยทั่วไป มนุษย์มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพทางปัญญาอยู่ ๒ ระดับคือปัญญาระดับต้น (สุดมยปัญญา) ที่ได้จากการฟังผู้รู้มาบอกกล่าว หรือการอ่านจากตำราที่มีผู้เขียนไว้ และปัญญาระดับกลาง (จินตามยปัญญา) ที่ได้จากการวิเคราะห์ห้วงจิตต์ังจะเห็นปรากฏอยู่ในหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา แต่ในการศึกษาระดับสูงขึ้นไป บางหลักสูตรมุ่งเน้นไปเฉพาะด้านการวิจัยอย่างเดียว เพราะเหตุที่ว่าปัญญาที่เกิดจากการคิดพิจารณาวิเคราะห์ห้วงจิตต์ังเป็นปัญญาที่ละเอียดลึกซึ้ง ซึ่งอาจเรียกว่าเป็นปัญญาที่ปฏิบัติได้ เพราะสามารถนำความรู้ระดับนี้ไปใช้แก้ปัญหาหรือนำไปใช้ในการสร้างเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ชนิดต่างๆ ได้ เช่น สร้างพัฒลม เครื่องบิน ยานอวกาศ ฯลฯ

ปัญญาทั้ง ๒ ระดับนี้ หากผู้ใดสามารถเพิ่มความรู้ให้มามากขึ้น คือ เพิ่มข้อมูลความจำที่เกิดจากสุดมยปัญญา และเพิ่มศักยภาพในการคิดพิจารณาวิเคราะห์หิวจัยให้มาก จะทำให้ผู้นั้นมีศักยภาพในการคิดแก้ปัญหา (ไอคิว) คิดประดิษฐ์สิ่งต่างๆ ได้มากยิ่งขึ้น เรียกว่าเป็นผู้มีไอคิวสูง ปัจจุบันมีสถาบันการศึกษานำเยาวชนมาฝึกให้มีทักษะในด้านความจำและในด้านความคิดในสาขาวิชาคณิตศาสตร์สาขาวิชาฟิสิกส์ สาขาวิชาเคมี สาขาวิชาชีววิทยา ฯลฯ เพื่อส่งเข้าแข่งขันวัดความรู้ความสามารถในเชิงวิชาการที่เรียกว่า คณิตศาสตร์โอลิมปิก ฟิสิกส์โอลิมปิก เคมีโอลิมปิก ฯลฯ แล้วมีเหรียญรางวัลตอบแทนให้แก่เยาวชนที่ชนะการแข่งขันเช่นเดียวกัน ใครที่ไปพัฒนาปัญญาทั้ง ๒ ระดับนี้จนมีไอคิวสูงระดับปริญญาโท ปริญญาเอกจะได้รับการสนับสนุนให้ได้เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่งสากลถือว่าเป็นคนเก่ง โดยหารู้ไม่ว่าเป็นการพัฒนาปัญญาที่ทำให้หลงทาง มีจิตเป็นทาสของโลกธรรมและวัตถุ

ยังมีปัญญาอีกระดับหนึ่งซึ่งเป็นปัญญาสูงสุดที่คนส่วนใหญ่ยังเข้าไม่ถึง คือภาวนามยปัญญา ซึ่งเกิดกับดวงจิตที่มีความตั้งมั่นเป็นสมาธิแล้วเกิดการรู้เห็นเข้าใจเหตุผลได้ถูกต้องตรงตามที่เป็นจริงแท้ (ปรมาตถสัจจะ) ปัญญาสูงสุดนี้เรียกว่า ญาณ (Intuition) เป็นปัญญาที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาของจิต ใครผู้ใดสามารถพัฒนาจิตจนเข้าถึงปัญญาสูงสุดนี้ได้แล้ว จะเห็นเหตุผลถูกต้องตามที่เป็นจริง ที่อยู่เหนือประสาทสัมผัส อยู่เหนือเครื่องมือทาง

วิทยาศาสตร์ล้มผัส เป็นเหตุผลในระดับ เมตาฟิสิกส์ ที่ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ปัจจุบันไม่สามารถเข้าถึงได้ นักวิทยาศาสตร์ที่ติดอยู่ในกรอบที่สาหัสสร้างขึ้นมาล้อมความคิด ไม่ให้คิดออกนอกกรอบเหตุผลของประสาทสัมผัสและเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ล้มผัส จึงเหมือนกับผู้ที่กำลังหลงทางแห่งความเป็นเหตุผลระดับสูง หลงทางแห่งความเป็นจริงแท้

ท่านผู้อ่านก็ได้ต่างไปจากผู้เขียนคือมีร่างกายเป็นเครื่องมือให้จิตได้พัฒนาเพื่อเข้าสู่ปัญญาสูงสุด ผู้เขียนเป็นนักวิทยาศาสตร์คนหนึ่ง ที่ได้นำตัวเองหลุดออกจากกรอบ แล้วมาพัฒนาจิตจนเข้าถึงปัญญาสูงสุดได้ จึงได้รู้ว่าเหตุผลหรือความจริงที่นักวิทยาศาสตร์โดยทั่วไปแสวงหากันนั้น เป็นการหลงทางนำชีวิตเข้าสู่ป่าลึกแห่งความรู้ไม่จริง (อวิชชา) การใช้ปัญญาที่รู้ไม่จริงแท้ นำทางให้กับชีวิต โอกาสนำชีวิตไปสู่อุปสรรค ปัญหา หรือถึงแก่ความวิบัติทั้งในชีวิตนี้หรือนำชีวิตไปเกิดต่ำในภพภูมิใหม่จึงมิได้ เส้นทางเดินของชีวิตในภพนี้หดสั้นเข้าทุกวัน

ลองถามตัวเองว่ายังเหลือเวลาอีกนานเท่าใดที่จะอยู่ดูโลกใบนี้ หากวันสุดท้ายที่จำเป็นต้องลาจากโลกนี้ได้เวียนมาถึง ท่านจะนำอะไรติดตัวไปเกิดในภพใหม่ ท่านได้พัฒนาให้เกิดมีขึ้นกับจิตวิญญาณของตัวท่านแล้วหรือยัง นี่คือนิยามปัญญาสูงสุด ที่สูงยิ่งด้วยคุณค่า ที่ผู้เขียนนำมาเสนอให้ท่านได้คิดได้พิจารณา ในฐานะที่ผู้เขียนได้หลุดออกจากกรอบล้อมทางวิทยาศาสตร์ แล้วมาพิสูจน์ด้วยตนเอง จึงได้พบความจริงแห่งสัจธรรมทางปัญญา

แล้วนำเสนอให้ผู้อ่านได้พิจารณาว่าปัญญาสูงสุดนี้ท่านยังมีโอกาสเข้าถึงได้

การเข้าถึงปัญญาสูงสุด ทำได้ ๒ แนวทาง คือพัฒนาจิตให้มีความตั้งมั่นเป็นสมาธิ แล้วใช้พลังของจิตที่ตั้งมั่นนั้นไปพัฒนาให้เกิดปัญญาเห็นแจ้ง ทั้งสองวิชาคือสมถกรรมฐานและวิปัสสนากรรมฐาน และต้องเป็นภาคปฏิบัติเท่านั้น จึงจะสามารถเข้าถึงปัญญาสูงสุดนี้ได้ ดังนั้นผู้ประสงค์จะพิสูจน์ความจริงในเรื่องนี้ต้องนำตัวเองเข้าฝึกจิตตภาวนาในสำนักที่มีการเปิดสอน และหากเมื่อใดปฏิบัติจนถึงระดับที่มีเหตุปัจจัยลงตัวแล้ว ท่านจะพบความจริงที่ได้กล่าวมาแต่ต้น

มีสถิติเกี่ยวกับผู้ไปใช้บริการรถ ข.ส.ม.ก.ในกรุงเทพฯ เป็นโรคซึมเศร้า นักเรียนลืมนั่งส้อมที่จะนำไปเรียนไว้ในรถโดยสาร หรือบางรายลืมนั่งรถเมล์ที่ถูกรถเมล์ที่นำไปซักรีด สถิติกล่าวว่ามีคนเป็นโรคซึมเศร้าถึงวันละ ๓๐ กว่าราย สาเหตุแห่งการลืมนั่งรถเมล์ คือจิตที่ขาดสติ ปัจจุบันสิ่งกระทบภายนอกที่ถูกส่งเข้าสู่จิตมีมาก คนจึงมีอาการแปร่งแปร่งมาก พลังงานที่ใช้แปร่งแปร่งอารมณ์สูญไปมาก ร่างกายจึงมีพลังงานเหลืออยู่น้อย ความหลงลืมสิ่งของจึงได้เกิดขึ้น ใครที่มีลักษณะการลืมนั่งรถเมล์ มีวิธีแก้ไขไม่ให้ลืมนั่งได้ สมมติว่าลืมนั่งรถเมล์กลับบ้านบ่อยๆ เมื่อไขเข้าบ้านหรือไขกุญแจเปิดบ้านแล้ว ก่อนที่จะวางลูกกุญแจไว้ตรงไหน อย่าวางทันที ต้องกำหนดจิตว่า “วางหนอๆ” แล้วจึงค่อยปล่อยมือออกจากลูกกุญแจ วิธีนี้เป็นการสร้างโปรแกรมความจำของจิตให้เด่นชัด แล้วจิตจะ

ไม่ลืมอีกเลย นี่เป็นการฝึกจิตให้มีสติคือระลึกได้นึกได้ ไม่ลืมการเป็นครูบาอาจารย์จำเป็นต้องฝึกจิตให้มีสติ เพราะมีวิชาที่ต้องบรรยายให้นักเรียนฟังหลายวิชา บางวิชามีการบรรยาย ๒ ครั้ง ก็ต้องไม่หลงลืมว่าหัวข้อใด ตัวอย่างใดได้บอกกล่าวไปแล้ว หรือยังไม่ได้กล่าวถึง ต้องจำได้ การถ่ายทอดความรู้จึงจะสมบูรณ์

วิธีการฝึกจิตให้มีสติมีหลายวิธี ดังที่มีผู้รับบอกว่าให้ใช้กรรมฐาน ๔๐ อย่างใดอย่างหนึ่งตามวิธีที่เหมาะสมกับจริตของตน คำว่าเหมาะในที่นี้หมายถึงเมื่อนำวิธีการนั้นๆ มาฝึกแล้ว ทำให้จิตมีสติเกิดขึ้นเร็ว เช่น จิตระลึกอยู่กับลมที่ผ่านเข้า-ออก ทางรูจมูกแม้เวลาจะผ่านไปนาน ๑๕ นาทีหรือ ๓๐ นาที จิตก็ยังจดจ่ออยู่กับลมเข้า-ลมออก อย่างนี้แสดงว่าการฝึกจิตให้มีสติ ได้ผลอนัตตาทันที เมื่อผัสสะใดถ้าพิจารณาแล้วเห็นอนัตตา ปัญญาเห็นแจ้งในดวงจิตมันเกิดขึ้นเอง ปัญญาเห็นแจ้งตัวนี้ทางพระเรียกว่า ญาณ ฝรั่งเรียก พิวเธอร์ Mondal Wisdom อย่างหุทิพย์ ตาทิพย์ เมื่อกี้ คือเห็นแจ้งนอกเหนือระบบประสาทสัมผัสมันเป็น Mondal Wisdom แต่ถ้าเราพัฒนาตัวนี้ขึ้นมาเป็น พิวเธอร์ Mondal Wisdom นี้แหละตัวนี้คือตัวที่เราขาดกัน แล้วตัวนี้มีคุณค่ากับชีวิตมากๆ เลย

เพราะฉะนั้นการพัฒนาปัญญาเห็นแจ้งต้องพิจารณาอย่างนี้ ผมก็ทำอย่างนี้ คนที่เขาเดินก่อนผมก็ทำอย่างนี้ เขาเดินให้เราดูเป็นตัวอย่าง เราก็ฝึกตามเขา เราก็ทำได้อย่างเขา เมื่อเราพัฒนาอย่างนี้ จิตเกิดปัญญาเห็นแจ้งทำให้พลังจิตเพิ่มขึ้น พลังสติเพิ่มขึ้น

พลังปัญญาเพิ่มขึ้น การพัฒนาหรือการเพิ่มพลังจิตที่ดีที่สุดก็คือการเพิ่มพลังสติและพลังปัญญาเห็นแจ้ง เป็นการเพิ่มพลังจิตที่ดีที่สุด เพราะการเพิ่มพลังจิตโดยสมถกรรมฐานคือการทำให้เกิดสมาธิ ได้เห็นแจ้งใน ๕ อันที่เป็นโลกียะ โลกียญาณ หรือ Mondal Wisdom อันเดียวกัน แต่ถ้าเราพัฒนาปัญญาเห็นแจ้งมันเพิ่มตัวสุดท้ายเลย อาสวัภขยญาณ เห็นแจ้งที่จะทำให้เราหลุดพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิด

ไม่ได้เจตนาจะมาบอกให้ท่านไปนิพพาน แค่ต้องการมาแสดงให้เห็นว่าสังขารเป็นอย่างไร ทำได้จริง พิสุจน์ได้จริง นิพพานมีอยู่จริง สำนักสอนมีจริง ผมต้องการแสดงตรงนั้น แล้วผมก็ไม่ได้หวังว่า ทุกคนที่อยู่ในที่นี้จะไปพิสุจน์ ไม่ได้หวัง อยู่ที่ท่านจะรอไว้เมื่อแก่ รอไว้เมื่อไรหรือจะเอาพรุ่งนี้ มะรืนนี้ ก็สุดแท้แต่ท่าน ก็เป็นเรื่องของท่าน นี่การพัฒนาปัญญาเห็นแจ้งก็ทำโดยวิธีอย่างนั้น อันนี้เป็นการเพิ่มพลังจิตที่ดีที่สุด คือการเพิ่มพลังสติปัญญาเห็นแจ้งให้เกิดขึ้นในดวงจิต แล้วเมื่อเราเพิ่มได้แล้ว มันก็มีวันลดเหมือนกัน ถ้าเราประมาท ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องเจริญพละธรรม ๕ ประการ คือ ศรัทธา วิริยะ สติ สมาธิ ปัญญา เจริญตัวนี้ผมว่าทำทุกวัน เพื่อรักษาพลังตัวนี้ไว้ให้คงอยู่ ถ้าเราขาดสติเมื่อไร ของไม่ดีจะเข้า เราก็สะสมของลบคราวนี้จะแย่ เราก็ต้องเจริญพละธรรม ๕ ประการตลอดเวลา

ศรัทธา คือ ศรัทธาในพระรัตนตรัยเชื่อในกฎธรรมชาติ ท่านจะทำอะไรก็ตาม ทำกิจการงานอะไรก็ตาม ถ้าท่านไม่มีศรัทธา งาน

นั่นทำไม่ได้ดี ท่านเป็นนักธุรกิจท่านต้องมีศรัทธา ความเชื่อว่าเส้นทางนี้ดี จุดนี้ดีแน่ลุยตรงนี้ดีแน่ต้องศรัทธา แล้วต้องสร้างศรัทธาทุกคนให้เห็นพ้องกันมันถึงจะสำเร็จ เรื่องศรัทธานี้เป็นเรื่องใหญ่ ถ้ายังไม่มีศรัทธาอะไรมันก็ไม่เกิด ต้องมีศรัทธาเป็นตัวนำ

วิริยะ คือ เพียร โดยมากความขี้เกียจจะมากกับความเพียร จะทำอะไร ไว้ก่อน ไว้ก่อน พอพลังมันเหลือน้อย ก็ขี้เกียจ แต่ถ้าแรงความเพียร ไม่ยอมแพ้แล้ว ระหว่างความขี้เกียจและความเพียร มาสู้กันระหว่าง ๒ ตัวนี้ ขี้เกียจได้ก็เพียรเข้าไป ดูซิว่าใครจะชนะ สู้ใจท่านไม่ได้หรอก มโน ปุพพัง คมา ธรรมมา มโนเศรษฐา มโน มยา จิตเป็นรากฐานของสิ่งทั้งหลาย จิตประเสริฐกว่าสิ่งทั้งหลาย สิ่งทั้งหลายสำเร็จด้วยจิต มโนมยา ระหว่างความเพียรกับความขี้เกียจ ใจท่านเป็นตัวบ่งชี้ ท่านรบชนะความขี้เกียจได้ ถ้าท่านยังรบชนะความขี้เกียจไม่ได้ ท่านไม่ต้องไปรบกับอะไร แพ้ตลอดชีวิต แล้วทำงานท่านก็ทำได้ไม่ดี ถ้าเมื่อใดท่านเอาชนะใจตัวเอง ความขี้เกียจที่มันอยู่ในใจ เอาชนะมันได้ ชีวิตนี้ทั้งชีวิตท่านไม่แพ้หรอก ชนะใจตัวเองให้ได้ ชนะความขี้เกียจเสียก่อน แค่ว่าความขี้เกียจง่าย ๆ ชนะมันให้ได้ ใช้วิริยา ใช้ความเพียร ก็ฝึกสติ ฝึกสมาธิ ปัญญา พละธรรม ๕ ประการเป็นคุณธรรม ที่ทำให้จิตมีพลังเข้มแข็งและไม่หวั่นไหว

พูดตรงนี้ได้ชัดแจ้ง เพราะผมได้ยืนอยู่ตรงจุดนี้ ไม่ถอยอีกแล้ว เอาไปตัดหัว เอาไปฆ่าแกง ไม่ถอยอีกแล้ว เส้นทางนี้ดีที่สุด เพราะฉะนั้นพละธรรม ๕ ประการ เป็นคุณธรรมที่ดีที่สุด ท่าน

เจริญไว้ทุกวัน ทุกวันๆ แล้วท่านจะไม่แพ้อะไรทั้งหลายที่มันไม่ดี ทำไม่บอกว่าการเพิ่มพลังสติ และการเพิ่มพลังปัญญาจึงดีที่สุด เพราะว่าทำให้เกิดสัมมาทิฐิ สัมมาทิฐิเป็นด่านแรกของทางสายเอก จะเกิดสัมมาทิฐิได้ต้องมีศรัทธาก่อน อย่างที่ท่านมาวันนี้ท่านศรัทธาท่านจึงมา พอท่านมาแล้วท่านมารับฟังจากผู้รู้ ท่านรับฟังท่านเกิด ปรโตโฆสะ ทำให้เกิดสัมมาทิฐิเป็นเหตุเป็นผล เป็นหลักทางวิทยาศาสตร์จริงๆ สัมมาทิฐิขั้นนี้ เรียก สัมมาทิฐิขั้นโลกียะ แต่ถ้าท่านได้ฟังแล้ว ไปคิดพิจารณา ลองวิเคราะห์ วิจัยดู จะเกิดสัมมาทิฐิขั้นโลกุตระระดีมากเพราะตัวนี้จะเป็นเหตุนำไปสู่ปัญญาเห็นแจ้ง

การพัฒนาพลังสติและพลังปัญญาทำให้เกิดสัมมาทิฐิพลังสติและพลังปัญญาใช้เป็นโคมส่องนำชีวิตให้เราเดิน ทางชีวิตที่ราบรื่น เพราะในบรรดาแสงสว่าง จะเป็นแสงจากไฟ แสงจากดวงอาทิตย์หรือแสงจากดวงจันทร์ถ้าเราใช้ส่องนำชีวิตมันยังสะดุด แต่ถ้าใช้แสงปัญญาส่องนำชีวิตแล้วมันเห็นได้ไกล เห็นได้แจ้ง ชีวิตไม่สะดุด ราบรื่น ในบรรดาแสงทั้ง ๔ นี้ พระพุทธเจ้าท่านบอกว่า แสงแห่งปัญญานั้นเลิศที่สุด เครื่องมืออะไรที่มีสว่างมากน้อยแค่ไหนก็สู้ปัญญาไม่ได้ เพราะนำชีวิตได้ราบรื่นที่สุด แล้วไม่นำเฉพาะเมื่อเราตายทิ้งขันธ์ ชาตินี้ มันนำไปข้างหน้าอีกไม่รู้เท่าไร

อภิญาทั้ง ๕ ตัว ปุถุชนก็ทำได้ ข้างหน้าท่านเกิดเป็นอะไรเห็นได้ นำได้ไกล ส่องไปได้ไกลมากเลย แล้วในครั้งพุทธกาลมีอยู่ ๔ องค์เท่านั้นที่เห็นไกลที่สุด ยกเว้นพระพุทธเจ้า มีพระสารี

บุตร พระโมคคัลลานะ พระพากุละที่ไม่อาพาธเลยทั้งชีวิต พระยโสธราพิมพาที่เป็นชายาของเจ้าชายสิทธัตถะ สิ่งนี้เท่านั้นที่เห็นได้ไกลสุด อรหันต์องค์อื่นยังไม่สู้ แสงแห่งปัญญาไกลที่สุด

ในสังคมนี้นคนหลงทางมีมาก หลงวัตถุ หลงยศ หลงเกียรติ หลงตำแหน่ง หลงอำนาจ หลงร่างกาย หลงคำสรรเสริญเยินยอต่างๆ เหล่านี้ บางคนฝากชีวิตไว้กับหมอดู ฝากชีวิตไว้กับฤกษ์ยาม จะปลูกบ้านต้องฤกษ์นั้นฤกษ์นี้ ถ้าฤกษ์นั้นไม่ได้ต้องเสียเวลารอ เสียโอกาส ฝากชีวิตไว้กับหมอดู ลูกจะเข้าเรียนไปหาหมอดู ลูกเกิดวันเดือนปีเท่านี้ หมอดูช่วยชีว่าเขาจะเรียนอะไรจะดี ผมเสียตายนามกๆ พ่อแม่อย่างนี้ เอาชีวิตลูกทั้งชีวิตไปฝากไว้กับหมอดู ฝากไว้กับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ผีศาจ นางไม้ เทวดา ก็คนเหล่านี้ยังเอาชีวิตไม่รอดเลย ยังมีสุขมีทุกข์ ยังเกิดในอบายภูมิได้ แล้วเราเอาชีวิตของเราไปฝาก เอาลูกของเราไปฝากไว้กับเขา มันถูกไหม ทำไมเราไม่พัฒนาสติปัญญาของเราทุกๆ ที่เราก็มึแล้ว พัฒนาขึ้นมา แล้วเอาปัญญาของเราสอนนำลูก สอนนำคนอื่น สอนนำลูกน้องในที่ทำงาน เอาสติปัญญาตัวนี้สอนนำเพราะเห็นแจ้งที่สุดแล้ว เห็นชัดแจ้งที่สุดแล้ว เต็มนี้คนหลงจึงมีมาก เอาชีวิตไปฝากไว้กับพวกนี้ทั้งนั้นเลย สูญเปล่าเพราะพวกนั้นยังเอาตัวไม่รอด เทวดายังเอาตัวไม่รอด ถ้าอย่างนั้นเราจะเอาชีวิตเรารอดได้อย่างไร อตตนา หิ อตตโน นาโถ ต้องพึ่งตนเอง โดยพัฒนาจิตให้เกิดปัญญาเห็นแจ้ง ท่านนั่งฟังแล้วปัญญาไม่เกิดหรอก ต้องพึ่งตนเอง ทำด้วยตนเอง ไม่ต้องไปพึ่งหมอดู หมอดูก็ยังไม่ตาย ยังต้องมานั่งไคนตันมะขาม

ถ้าหมอดูเก่งจริง เพราะแก่สามารถจะดูชีวิตเขาได้ต้องอยู่ปราสาทนี้ฝนมาก็ยังต้องนั่งหอบเสื่อหลบฝน เอาตัวไม่รอด เอาชีวิตไปฝากไว้ได้อย่างไร

ท่านพัฒนาปัญญา พัฒนาจิตให้เกิดปัญญาเห็นแจ้ง ใช้เป็นโคมส่องชีวิต สติปัญญานี้เหมือนอาวุธที่คม อุปสรรคต่างๆ ปัญหาต่างๆ ถ้าได้ปัญญาที่เกิดในดวงจิตปัญหาแก้ได้ง่าย บางที่ไม่ถึงท่านพอเห็นมีดคมๆ เห็นอาวุธคมๆ จบไปแล้ว ต้องพึ่งตนเอง แล้วที่พึ่งที่ดีที่สุด คือพึ่งพระธรรม พระพุทธเจ้ายังต้องพึ่งพระธรรม พระปัจเจกพุทธเจ้า พระอรหันต์ยังต้องคารวะ ต้องนอบน้อมต่อพระธรรม เพราะถ้าเราพึ่งพระธรรมชีวิตเราราบรื่น มีความสุข เกิดดี แล้วเมื่อชีวิตเราราบรื่น ปัจจุบันก็ราบรื่น ปัจจุบันก็มีความสุข ตายแล้วทั้งชั้นยังไปเกิดดี ทำไมเราไม่พึ่ง ตอนพระพุทธเจ้าท่านตรัสรู้ใหม่ๆ ท่านก็มาดูตัวเอง ต่อไปนี้จะนอบน้อมจะคารวะใครหาไม่ได้เลยในโลกนี้ ก็พิจารณาไป ท่านคารวะต่อพระธรรม

เพราะฉะนั้นสิ่งที่จะเป็นที่พึ่งที่ดีที่สุดในโลกนี้มี ๒ แนวทาง

๑. พึ่งตนเอง พึ่งสติและปัญญาของตนเอง เครื่องมือมีแล้ว ทุกท่านมีพร้อม พัฒนาขึ้นมา

๒. พึ่งพระธรรมดีที่สุด ไม่ต้องไปพึ่งคนอื่น

๕.

การเพิ่มพลังจิต ทำไ้ขริงหรือ

ทำได้จริง ผู้หญิงก็ทำได้ ผู้ชายก็ทำได้ เด็กผู้ใหญ่คนแก่ก็ทำได้ เป็นเพศฆราวาส เพศนักบวชก็ทำได้ กินมังสวิวัติไม่กินมังสวิวัติก็ทำได้ คนผิวขาว ผิวดำ ผิวเหลือง ก็ทำได้ ผิวแดง พวกอินเดียแดงก็ทำได้ นับถือศาสนาใด พุทธ คริสต์ อิสลาม เป็นอะไรก็ทำได้ เพราะวิชาทั้ง ๒ คือสมถกรรมฐาน และวิปัสสนากรรมฐาน เป็นวิชาสากล ไม่ได้เลือกเพศ ชั้น วรรณะ ไม่ได้เลือกศาสนา เชื้อชาติ สามารถจะทำได้หมด เพราะเดี๋ยวนี้นี้เราเกิดเป็นมนุษย์ มันเป็นมัชฌิมภูมิ คือเป็นภูมิที่มีเครื่องมือในการประกอบกรรมพร้อมอยู่แล้วที่จะฝึก เกิดเป็นเทวดาก็ยาก เกิดต่ำไปก็ยาก เกิดต่ำมันทุกข์ เสียจนไม่มีเวลาที่จะฝึก ต้องไปเสวยวิบากที่ไม่ดีมาก โอกาสที่มาฝึกจิตมันวุ่นมากก็เลยไม่ได้มาฝึก เกิดเป็นเทวดาก็ฝึกยากเพราะไปเสวยวิบากดี มีความสุขก็หลงลืม อย่างว่าแต่เทวดาเลย แค่มนุษสเทโว มีทรัพย์มีสมบัติมาก ก็มัวแต่หลงลืมกับโลกก็เลยลืมฝึก แต่

ตายแล้วเห็นนะจะไปไหน ไม่ต้องเป็นเทวดา เอาแค่มนุษย์ที่มีทุกอย่างบริบูรณ์ พวกนี้ก็ลืมฝึก เพราะเสวยวิบากที่ตัวสั่งสมที่ทำมาไว้ก็คิดว่าสิ่งนั้นดีที่สุดในชีวิต ใช้จ่ายทองเที่ยว แล้วก็ดีไม่ตีทรัพย์ในโลกๆ ทำให้ดึงชีวิตลงต่ำ เราเห็นคนประเภทนี้เยอะ ธรรมชาติมันเป็นอย่างนั้น คนที่เกิดสูงแล้วลงต่ำก็เพราะอย่างนี้ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา กฎธรรมชาติเป็นอย่างนั้น

พอเรารู้เห็นชีวิตเราเป็นอย่างนี้ ขึ้นๆ ลงๆ ท่านฝึกชึกรับเมื่อใดท่านได้บุพเพนิวาสานุสสติญาณ ที่เป็นอภิญญาตัวหนึ่งในโลกียะ ปุถุชนทำได้ ถ้าท่านได้เห็นตัวนั้นภพภูมิที่ท่านเกิดมาแล้วท่านจะรีบเร่ง อย่างพันเอกเสนาะ จินดารัตน์ พอเห็นเข้าเลยเร่งใหญ่เลย เห็นของจริง คนอื่นบอกก็ไม่เชื่อ ต้องเจอด้วยตัวจริงๆ จึงจะเชื่อ ผมนี้น้ำตาตกมาแล้ว เพราะฉะนั้นการเพิ่มพลังจิตทำได้จริง เป็นสากล แต่ในการทำจริงนั้นต้องมีศรัทธาเป็นตัวนำ ถ้าไม่มีศรัทธาทำไม่ได้หรอก ศรัทธาต้องเป็นตัวนำและต้องปฏิบัติตาม

การเพิ่มพลังจิต อยู่ภายใต้เงื่อนไขใหญ่อยู่ ๕ ข้อคือ

๑. เวลา ๒๔ ชั่วโมง ท่านให้เวลาฝึกจิตสักกี่ชั่วโมง ท่านไปหลงทำอะไรอยู่ บางทีจนนอนเลยลืมฝึกจิต ไปหลงอะไรไม่รู้ข้างนอกของดีๆ อยู่กับเราเราลืมมัน ของที่มีค่าที่สุดอยู่กับเราตรงนี้ เราก็กินลืม เรามัวแต่ไปคว้าวอะไรไม่รู้ ๒ ชั้น ๓ ชั้น งานตัวนั้นก็ดี รายได้ตอบแทนดี ลงทุนเท่านี้ได้เท่านั้น หุ่นเท่านี้ได้เท่านั้น ไปหลงอยู่กับข้างนอก ลืมของดีที่อยู่ข้างใน เรื่องเวลานี้สำคัญ บางคนบอก

เอาไปไว้ตอนแก่ค่อยฝึก ก็เหมือนรถเก่าๆ รถเก่าๆ ถ้าจะไป บรรทุกอะไร มันก็ทุกขยาก เดี่ยวล้อมันหลุด เบรกก็น่าไม่ตี ขึ้นเขาก็น่ายาก ลูกสูบมันหลวม แบบเดียวกัน ถ้าแก่แล้ว เครื่องมือของเรา หุก็ไม่ได้ ตาก็ไม่ได้ นั่งนินั่งนอยก็นั่งก็ปวด ก็โอยกันใช่ไหม เพราะฉะนั้นอย่าไปรอเรื่องเวลา เอาตอนนี้ คินนี้เลย เอาคินนี้ ถ้าได้ ตอนเด็กๆ ยิ่งดี

๒. ความเพียร เราให้ความเพียรกับมันเท่าไร เราไปเรียน มาไม่รู้เท่าไร เร่งความเพียรอย่างอื่นยังทำได้ ทำไมเรื่องนี้เราให้ กับเขาไม่ได้

๓. วิธีการ ต้องตรงมันถึงจะได้เร็ว วิธีการที่ตรงก็คือ สติ ปัญฐานสี่ พระพุทธเจ้ายืนยัน สติปัญฐานสี่ เป็นวิธีที่ตรงที่สุด เพราะไปเล่นวิธีอื่นยาวนาน หรือบางทีพอไปเพิ่มพลังสมาธิใช่ไหม มันเพิ่มมากๆ ไปรู้ไปเห็นข้างนอก ไปเล่นคาถา อาคม อะไรชะ เสียเวลา เพราะฉะนั้น วิธีการสำคัญ

๔. เครื่องมือ คือ ร่างกายนี้มีความพร้อมแค่ไหน

๕. วิชาคือสิ่งที่เราสั่งสมในดวงจิต ถ้าเราเอาของไม่ดี สั่งสมไว้มาก ก็ยาวนาน ถ้าเรามีของดี มาก ของไม่ดีน้อย พวกนี้ ก็ได้เร็ว

เพราะฉะนั้นบางคนทำได้เร็ว บางคนทำได้ช้า อยู่ที่ผลงานของตัวเองที่สั่งสมไว้ เสียตายพระเทวทัต เกิดดี เกิดมาสว่าง คือเป็นเจ้าชาย เป็นพระญาติของพระพุทธเจ้า ชำนาญในเรื่อง

สมาบัติ พลังจิตสูง แต่ตัวสุดท้ายทำไม่ได้ฝึก คือ อาสวัภขญาณ ปัญญาเห็นแจ้งไม่ได้ฝึกตัวนี้ อาสวัภขญาณ มันไม่เกิด ในที่สุดทุกอย่างมีหมดเลย หูทิพย์ ตาทิพย์ ลากสักการะ แต่ไปอิงฉา พระพุทธเจ้า แล้วพยายามกลั่นแกล้ง ทำให้สงบแตกต่างกัน ในที่สุด ธรรม์สูง ลงนรก เพราะปัญญาที่พลาดชนิดเดียวลงนรก

มนุษย์เราปัจจุบันนี้ บางคนมีทรัพย์ มีสมบัติมาก แต่ด้วย หลงติดในวัตถุโลกๆ ในทรัพย์สมบัติโลกๆ ทำให้ตัวเองต้องไป กระทำกรรมที่ทำลายตัวเอง น่าเสียดาย เพราะฉะนั้นอันนี้เป็น ตัวอย่างให้เห็นชัดเลยว่า เรื่องวิชาเรื่องนี้สำคัญเหมือนกัน เวลา ความ เพียร วิธีการ เครื่องมือ แล้วก็วิชาสำคัญ

๖.

การนำพลังจิตไปใช้งาน

ใช้ได้ ๓ ทาง คือ

๖.๑ ใช้พลังสมาธิในทางบวก (white magic) เช่น เอาไปดุลือดเตอรี อาจารย์ที่ มช คนหนึ่ง เขาบอกใครแล้วไปซื้อตุ๊ก ผมบอกว่าระวังเจ้ามือจะมาเก็บ เอาไปดูภพภูมิที่สัตว์ไปเกิด เอาไปดูโชคชะตา ดูหมอ ใช้ไล่ผี ไล่คุณไสย ใช้รักษาโรคภัยไข้เจ็บ ไปใช้ในการทำงานที่ยาวนาน พอเรามีพลังงานมาก ทำงานได้ไม่เหนื่อย สติปัญญาแจ่มใส เพราะมีพลังมาก ใช้ในการทำงานที่ยาวนาน พวกนักธุรกิจนี้ดี นักการศึกษานี้ดี คนที่จะไปได้ไกลสูงสุด เรียนได้สูงสุดพลังต้องมาก ถ้าพลังน้อยๆ ขึ้นไม่สูง

ใช้ป้องกันตัว พวกวัดเล่าหลินใช้ป้องกันตัว ใช้แข่งกีฬา เตี้ยวนี้โอลิมปิก เห็นไหมมีการฝึกสมาธิ เวลาจะเล่นยิมนาสติก จะเล่นอะไร พวกนี้ต้องฝึกสมาธิทั้งนั้นเลย

ใช้ติดต่อทางจิตใช้รักษาคนถูกงูพิษกัด งูเห่ากัด ใช้พลังจิต
หาย เรื่องเหลือเชื่อ เรื่องมหัศจรรย์แต่ก็มีจริง

๖.๒ ใช้พลังสมาธิในทางลบ เช่น เอาไปทำเสน่ห์ เอาไป
เสกหนังสือตะปู (Black Magic) เอาไปเลี้ยงผี เลี้ยงลูกกรอก กุมาร
ทอง Black Magic เอาไปสาปแข่งคน เผาพริกเผากระเทียม นัก
วิทยาศาสตร์รัสเซียส่งความคิดที่ไม่ดีไปให้คนที่ ๒ แล้วเอาคนที่ ๒
ใส่เครื่องวัดคลื่นสมอง ในเวลาวิกฤตที่เขาส่ง คลื่นสมองเปลี่ยน
จากคนที่ ๒ ส่งความคิดไปคนที่ ๓ มันก็เปลี่ยน ท่านจะแกล้งเจ้า
นาย ท่านก็มานึกในทางลบตลอดกับเจ้านาย ทุกคนนึกอย่างนี้เจ้า
นายเปลี่ยนไม่ได้ แต่ผมไม่แนะนำให้ทำเพราะมันติดลบท่านก็สั่งสม
มันเผาตัวท่านเองก่อน เผาตัวท่านเองก่อนไม่ต้องเผาคนอื่น แล้ว
พวกนี้มันเป็นวิบาก เราไปทำไม่ดี เดี่ยวผลงานมันก็กลับมาหาเรา
ไม่ดี เราให้เขาไม่ดีเดี๋ยวก็กลับมาหาเราไม่ดี ผมไม่แนะนำ Black
Magic อย่าไปเล่น ใครเขาไม่รักเราก็อย่าไปทำเสน่ห์ ปล่อยเขาไป

๖.๓ ใช้พลังสมาธิพัฒนาจิต ใช้อุปปจารสมาธิมาพัฒนาจิต
ให้เกิดปัญญาเห็นแจ้ง หรือเป็นสัมมาทิฏฐิ การใช้พลังจิตที่มี
สัมมาทิฏฐิ คือใช้ไปพัฒนาให้เกิดปัญญาเห็นแจ้ง ตัวนี้พระพุทธเจ้า
ท่านสรรเสริญ พลังสมาธิใช้ไปพัฒนาจิต การใช้พลังสติและพลัง
ปัญญาเห็นแจ้งไปใช้ประโยชน์พอเราพัฒนาขึ้นได้เราไปใช้ประโยชน์

อันแรกใช้ทดสอบผัสสะ ผัสสะก็คือสัมผัส เช่น ในขณะที่
ตื่นเราต้อง มีสติ ระลึกได้ นึกได้ ไม่ลืม ทุกสัมผัสหรือทุกผัสสะ

เรามีสติ รับทันแล้วก็เห็นมันไปตามกฎไตรลักษณ์ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา เกิดแล้วดับ

เราถามตัวเราขณะอะไรกระทบ อารมณ์เกิดใหม่ ถ้าอารมณ์เกิดแสดงว่า สติตัวนั้นยังใช้ไม่ได้ ถ้าเราได้ยินเสียงดีๆ แล้วเราตีใจเราฟูใหม่ ถ้าเรายังฟูใช้ไม่ได้ พอเราได้ยินเสียงไม่ดี กระทบปั๊บ เราแฟบไหม เหี่ยวไหม ยังใช้ไม่ได้ นี่ก็ไปทดสอบผัสสะ ใช้พลังสติ พลังปัญญาไปใช้ทดสอบผัสสะ ถ้าผัสสะใดเรายังฟู เรายังแฟบ เรายังตีใจเรายังเสียใจใช้ไม่ได้ เราต้องนิ่งได้ มันจะดีหรือไม่ดีก็ต้องนิ่งแล้วก็ดู อารมณ์ไม่เกิด มีอารมณ์เดียวคือ อารมณ์สงบ สติรับทัน ปัญญาเห็น อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ก็ดับอยู่ตรงนั้น เมื่อไรอนัตตา ผัสสะตัวนั้นทำให้เกิดปัญญาเห็นแจ้ง สิ่งสมอีกแล้ว มันก็นิ่งแล้ว เกิดปัญญาเห็นแจ้ง ทุกผัสสะเป็นอย่างนั้น ใช้ทดสอบผัสสะ ประโยชน์อยู่ตรงนี้ เมื่อเรานิ่งได้พลังก็เหลือมาก พลังร่างกายก็ ต้องไปใช้ จะใช้หัวใจเต้น ก็เรื่องของมัน ใช้ปอดหายใจเข้าหายใจ ออกก็เรื่องของมัน แต่พลังที่จะฟุ้ง อารมณ์ต่างๆมันไม่เกิด เมื่อมันไม่เกิด เราก็มีพลังอยู่ในร่างกายด้วย ปัญญาเห็นแจ้งด้วย เราก็สั่งสม

เพราะฉะนั้นทุกผัสสะต้องเกิด อุเบกขา วางเฉย แล้วก็เกิด ปัญญาเห็นแจ้ง แสดงว่าการทดสอบตัวนั้นผ่าน ใช้ประโยชน์ได้จริง

อันที่ ๒ ใช้ทดสอบทิวฏฐิ ทิวฏฐิความคิดเห็น เราคิดเห็นถูก หรือผิด โลกนี้มี โลกหน้ามี เราเชื่อไหม ถ้าเราบอกโลกนี้มี โลก

หน้าสูญ แสดงว่าเราเป็นมิจฉาทิวฏฐิ ถ้าท่านไปฝึกจะรู้ว่าโลกหน้า มันมีจริง เราเห็นผิดเองว่าไม่มี แต่จริงๆ มันมี กฎธรรมชาติมันมี อยู่ นี่ใช้ทดสอบสัมมาทิวฏฐิ หรือใช้ทดสอบอาชีพรของเราก็ได้ อาชีพของเราคือใหม่ อาชีพสุจริต เป็นอาชีพที่ดี

มีช่างเสริมสวยคนหนึ่ง ผมเห็นแล้วผมสงสารเพราะเขาเหนื่อยยากเหลือเกิน เขาไม่รู้จักผม พอเห็นก็เลยยกตัวอย่างไปว่า บางที่อาชีพถูกต้องตามกฎหมาย ตำรวจก็ไม่จับเพราะถูกต้องตามกฎหมาย (อาชีพเสริมสวย) แต่การที่ทำให้คนเขาหลง หลงใน สรีระร่างกายของตัวเอง ว่ายังสวย ยังงาม ยังไม่เหี่ยว คนเขาหลง เหมือนกับเราหลงป่า เราเหนื่อยไหม เราหลงทางชีวิต เราเหนื่อยไหม มันเข้าล็อกของเขาเลย ชีวิตทั้งชีวิตเหนื่อยยากแทบตาย อาชีพนี้ถูกต้องและสุจริต แต่ในทางธรรมไปสร้างทำให้เขาหลง แล้วตัวเองต้องมาเสวยวิบากตัวนั้น ตัวเองไปทำให้เขาหลง ตัวเองต้อง รับกรรมตัวนั้น ตัวเองต้องเหนื่อยเอง เหมือนเราอิจฉาใคร เผาตัวเราเองก่อน แบบเดียวกันเลย ทิวฏฐิมันละเอียดลึกซึ้งอย่างไร

เช่นเดียวกันเรื่องอุบัติเหตุรถยนต์ รายหนึ่งก็คือรถยนต์ชนหามเข้าโรงพยาบาล รายที่ ๒ รถยนต์ชนซีโครงหัก รายที่ ๓ รถยนต์ชนก็ต้องตัดนิ้วทั้ง ทั้ง ๓ เข้าล็อกเดียวกันเลยเขาก็มาหาผม ๒ ใน ๓ รายมาหาผม ผมก็ถามว่า ก่อนที่รถจะชนคุณ คุณคิดอย่างไร เขาก็บอกว่า ผมคิดว่าชนแน่ ฮ้าว! คุณคิดอย่างนั้นมันเป็นกุศลหรืออกุศล เขาก็หัวเราะ มันเป็นอกุศล ในเมื่อเป็นอกุศล คุณก็ต้อง

รับตัวนั้นนะ เพราะมันรับของไม่ดี เพราะคุณคิดไม่ดี เป็นวิธีทดสอบทฤษฎี

รายที่ตัดนิ้วก็เช่นเดียวกัน วันนั้นเด็กก็มาเขาเสียนิ้วไปข้างหนึ่ง เราก็รู้ว่า ความคิดเขาอยู่แล้ว คุณคิดอย่างไรก่อนรถจะชนหนูคิดว่าถ้าหนูขับรถไปถ้าชนแล้วมันจะเกิดอะไรขึ้น แล้วผมก็ถามว่า เต็มใจรู้ไหมว่าเกิดอะไรขึ้น เขาก็หัวเราะ เห็นไหมตัดนิ้วไปนิ้วหนึ่ง (นิ้วเท้า) ความคิดตัวนั้นเป็นอกุศลใช่ไหม

เมื่อไรก็ตามที่เราคิดเป็นอกุศล เราก็เปิดรับอกุศลเต็มเปาเลย เราขับรถ เราก็รับอกุศลเต็มเปา เต็มใจมันก็เข้าสักอย่างตาม psychic law คิดแล้วก็สั่งสม เป็นวิบากแล้ว เพราะฉะนั้น ทุกขณะตื่นทำอย่างไรมันถึงจะเป็นกุศล อันนี้สำคัญ เพราะต้องใช้สติกับปัญญาเห็นแจ้ง เป็นตัวกำหนดตัวนี้ขึ้นมา กำหนดทฤษฎีขึ้นมา เพราะฉะนั้นเรื่องทดสอบทฤษฎีเป็นอย่างนี้

เรื่องคาถาพาหุง กลับมาอีกที พาหุงสะหัส เป็นชัยมงคลคาถา เป็นคาถาที่พระนเรศวรและพระเจ้าตากใช้ขณะศึกมาแล้ว ขณะเดียวกันก็มีพระอู่ดงคองค์หนึ่งท่านก็ใช้ ตอนนั้นโจรมันจับไปโจรมันบอกเลยว่าให้ลูกน้องเฝ้าไว้เดี๋ยวบ่ายนี้มันจะกลับมาฆ่าเลย ในฐานะที่เป็นสายให้ฝ่ายบ้านเมือง ท่านกลัวตาย ท่านก็ท่องพาหุงท่องวนแล้ววนอีกเหมือนกับแผ่นเสียง เปิดเทปวนอยู่นั่นท่องเรื่อยๆ ขณะที่ท่องกุศลจิตเกิด โจรมาสั่งปล่อย ซึ่งเรื่องนี้มันประหลาด

ผมไปอีสานก็มีคนหนึ่ง ตอนนั้นถูกคอมมิวนิสต์จับไป เพราะแกไปต่อต้านเขาพูดว่าเขา เขาจะฆ่าแกแกก็ท่องพาหุง ผมถามว่า ลุงท่องดั่งๆ หรือเปล่า เออ! ท่องดั่งๆ เต็มใจมันก็ฆ่าเอา ท่องเจี๊ยบๆ ท่องในใจ คอมมิวนิสต์มันปล่อย เห็นไหมเพราะจิตของแกเป็นกุศล เพราะแกท่องพาหุง เป็นเรื่องดีทั้งนั้นเลย เปิดกุศลตลอด อกุศลมันเข้าไม่ได้ อันนี้ผมได้ทดลองกับตัวเองก็ผ่านเหตุการณ์ร้ายๆ ผ่านหมดเลย

สมัยพุทธกาลมีพระ ๒ องค์ อรหันต์ทั้งคู่ ชื่อพระรัฐบาล กับพระราหุล ราหุลที่เป็นลูกของพระพุทธเจ้า ลูกของเจ้าชายสิทธัตถะสมัยนี้ ๒ องค์นี้ตอนที่ท่านได้อรหันต์แล้ว ท่านไปรัฐปุพเพนิวาसानุสสติญาณ คือภพภูมิที่เกิดมาแต่หนหลังของท่าน พระรัฐบาลท่านรู้เลยว่าในครั้งหนึ่งท่านได้เกิดมาร่วมกับพระราหุล แม้ในครั้งพุทธกาลท่านเป็นเพื่อนสนิทกัน ถูกอภัยอาศัยกันมาก เพราะอดีตชาติเขาสั่งสมกันมาแล้ว ในอดีตครั้งหนึ่งทั้งสองเคยเกิดเป็นพี่น้องกัน แต่ไม่ได้บอกว่าใครเป็นพี่ใครเป็นน้อง เกิดในตระกูลที่มั่งคั่ง พระรัฐบาลได้อุปฐากภรรยาไว้คนหนึ่ง พระราหุลก็อุปฐากภรรยาไว้อีกคนหนึ่ง ทีนี้พระรัฐบาลเวลาถวายอาหารให้กับภรรยาของพระรัฐบาลนี้ปรกติกลางวันจะไปพักผ่อนที่ดาวดึงส์ ภรรยาของพระราหุลพักผ่อนอยู่ที่เมืองบาดาล ทีนี้เวลาที่พระรัฐบาลถวายอาหารกับภรรยา ภรรยาจะให้พร ในพรนั้นก็มียูตอนหนึ่ง ขอให้ได้วิมานดุจวิมานของท้าวสักกะเทวราช ส่วนพระราหุลถวายอาหาร

เสร็จฤๅษีให้พรว่า ขอให้ได้วิมานดุจวิมานของปฐวิงธรรมาคราช พอ สองพี่น้องกลับมาคุยกันว่าทำไมฤๅษีแต่ละตนให้พรไม่เหมือนกัน ต่างคนต่างกลับไปถามฤๅษีของตนเอง ฤๅษีที่ไปนอนกลางวันอยู่ที่ดาวดึงส์ก็พูดถึงความวิไลศมาหราของเวชชยันต์มหาปราสาท ของท้าวสักกะ ส่วนทางนี้ก็พูดถึงปราสาทของพญานาคราช สอง คนนี้ก็เกิดจิตเห็นดีด้วย อยากจะได้ตามที่ฤๅษีให้พร จิตก็ปฏิพัทธ์ ในที่สุดพอตายไป พระรัฐบาลชาตินั้นได้เกิดเป็นท้าวสักกะคือ พระอินทร์ (พระอินทร์เป็นตำแหน่ง) แล้วก็มีเวชชยันต์ก็สุขสบาย ส่วนพระราहुลไปเกิดเป็นพญานาคแล้วก็ได้วิมาน มาเสียท่าตอน ไหนรู้ไหม พญานาคเวลาไปไหนมาไหนต้องเลื้อยไป เพราะเป็น เดรัจฉาน รู้ตัวเองเลยว่าตั้งจิตผิด ที่นี้พวกนี้ มีฤทธิ์ก็เหาะตาม ท้าววิรูปักษ์พาขึ้นไปหาเพื่อนที่เป็นท้าวสักกะ ก็ไปบอกว่านี่ อธิษฐานไว้ผิดเมื่อชาติที่แล้วมา จึงเกิดเป็นนาค เลื้อยไปเลื้อยมา ขออธิษฐานใหม่ ขอให้สองคนมาเกิดแล้วมาเจอกันในสมัยพุทธกาล ในสมัยพระพุทธเจ้าโคดมของเรา เห็นไหมครับ สัมมาทิฏฐิกับ มิจฉาทิฏฐิ เราก็รู้วิมานสวยทั้งคู่ ทำไมเราอยากได้

ก่อนที่ท่านจะไปรับอะไรไว้ ไปอธิษฐานอะไรไว้ คิดให้ติณะ ระวังจะไปเสียท่าอย่างพระราहुล เรื่องสัมมาทิฏฐิ สติปัญญาจะ ช่วยเราได้ ก็เอาไปใช้ทดสอบทิฏฐิตัวเอง ใช้สร้างสรรค์คุณธรรม ที่เรากำลังทำในสมัยเด็กๆ เราทำด้านนี้ ปัญญาสัญญาที่เราฝึก กันความจำความคิด เราได้สั่งสมกันมา แล้วเราก็เน้นจริยศึกษา ภาคปฏิบัติ เสร็จแล้วก็ฝึกก็เกิดสภาพที่เขาเรียกว่า Super Ego เหนือ

ตัวตน ของดีๆ มันจะอยู่ข้างนอก นอกสุดมันเป็นจิตสำนึก เก็บ แต่ของดี เพราะคนโบราณเขาสั่งสอนแต่ของดีๆ ให้ลูกหลาน เพราะ เป็นสภาพเหนือตัวตนที่มันดี เพราะฉะนั้นจิตก็สั่งดีหมด นี่สมัย โบราณเขาฝึก

แต่ถ้าเราฝึกในทางพุทธศาสนา เราก็สร้างปัญญาญาณ ขึ้นมา แล้วเราก็พิจารณาขั้นห้าเป็นไปตามกฎไตรลักษณ์ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา พอขั้นห้าดับ ตัวตนก็ไม่มี พอตัวตนไม่มี ตัวเรา ไม่นึกถึงตัวเองจะไปนึกถึงคนอื่น เราจะพูดเราหวังคนอื่น คนอื่น เขาเดือดร้อนไหม คำพูดเราจะเสียดแทงเขาไหม เราจะจอตรด จะขวางคนอื่นไหม เราจะยื่นเราจะทำให้คนอื่นเดือดร้อนไหม เริ่ม นึกถึงคนอื่น

แต่คนสมัยนี้พอพัฒนาตัวนี้มากๆ Ego มันเยอะ มันก็ดูตัว เองก่อน คนอื่นไม่ดู จะจอตรดขวางทางใครไม่สนใจ จะแข่งใคร ไม่สนใจ สังคมเลยวุ่นวายเพราะอย่างนี้ เพราะฉะนั้นการพัฒนา คุณธรรมก็เลือกเอา สมัยเด็กๆ ผมพัฒนาทางนั้น แต่สมัยนี้ทำทางนี้ เพราะทางนี้ คงทนถาวร เขาเรียกทนดินฟ้าอากาศ ไปไหนมาไหน ไม่คลาดเคลื่อน ถึงจะไปลงในที่ๆ มีกิเลสมันยั่ว มันก็ไม่ลง เพราะ เราลงทางนี้ ใช้สร้างสรรค์คุณธรรม ใช้สร้างความสำเร็จให้กับ ภารกิจ

ภารกิจก็คือหน้าที่การงาน ท่านใช้หลัก ๔ อย่าง จะทำ อะไรก็ตาม ทำงานด้วยใจรัก ทำด้วยความพากเพียร ทำด้วยใจจดจ่อ

ใช้สติปัญญาไต่สวนงานที่ทำ สี่อย่างนี้เป็นหลักธรรมที่นำมาสู่ความสำเร็จในทุกหน้าที่การงาน ท่านจะเป็นอะไรไม่สำคัญ ท่านใช้ ๔ อย่าง ทำด้วยใจรัก ทำด้วยความพากเพียร ทำด้วยใจจดจ่อ และใช้สติปัญญาไต่สวน สำเร็จหมด นี่เราก็ใช้ปัญญาตัวนั้นมาสร้างความสำเร็จให้กับชีวิต ให้กับหน้าที่การงานของเรา ใช้สร้างสรรค์ และสั่งสมบุญวาสนา บารมี การกระทำความดีทั้งหลายเป็นบุญ เป็นวาสนา เป็นบารมี มันก็จดอยู่ในดวงจิตตาม psychic law ข้อที่ ๓

ความดีก็คือสิ่งใดที่ทำแล้วเกิดประโยชน์ต่อตัวเองต่อคนอื่น สิ่งใดที่ทำแล้วไม่เบียดเบียนตัวเองและไม่เบียดเบียนผู้อื่น สองข้อนี้คือเกิดประโยชน์และไม่เบียดเบียน ก็คือความดี ท่านไม่ต้องไปคิดให้เปลืองสมองว่าอะไรคือความดี ใช้ ๒ ข้อนี้เป็นมาตรฐาน มันเกิดประโยชน์ใหม่ มันเบียดเบียนใหม่ ถ้าเกิดประโยชน์และไม่เบียดเบียน นั่นคือความดี เมื่อทำความดี ก็จะสั่งสม เป็นบุญวาสนา บารมี ทุกขณะตื่น ท่านก็สามารถจะสั่งสมบุญ ไม่จำเป็นต้องมีเงินมีทอง ความดีทำได้ตั้ง ๑๐๘ ท่านก็สั่งสมสร้างสรรค์ และสั่งสมบุญวาสนา บารมีให้กับตัวเอง

ความดีที่น่าทำแล้วก็สั่งสม คือความดีในบุญกิริยาวัตถุ ๑๐ เช่นอ่อนน้อมถ่อมตน ช่วยคนอื่น ฟังธรรม เทศน์ธรรม ทาน ศีล ภาวนา ทำให้เกษม บุญกิริยาวัตถุ ๑๐ หรือความดีในมงคล ๓๘ ก็ได้ อะเสวนา จะพาลานัง ปณทิตานัญญ จะเสวะนา ปุชา จะปุชะนียานัง เอตัมมัง คละมุตตะมัง พอสุดท้ายก็ อะโสกัง วิระชัง

เขมมัง เอตัมมัง คละมุตตะมัง ๓๘ ข้อ ทำแล้วดี ขณะเวทายังไปปรึกษาพระพุทธเจ้า ทำอะไรดีเป็นมงคล พระพุทธเจ้าบอกมา ๓๘ ข้อ เทวดาก็ทำอย่างนั้นดี เราก็ทำดี เราก็สามารถจะสั่งสมได้ หรือความดีในบารมี ๑๐ ทาน ศีล เนกขัมมะ วิริยะ ปัญญา ขันติ สัจจะ อธิษฐาน เมตตา อุเบกขา

สมเด็จพระเจ้าท่านทำให้เราดูเป็นตัวอย่าง พระเจ้าอยู่หัวก็ทำให้เราดูเป็นตัวอย่าง แล้วบารมีจะเกิด เราก็ใช้สติปัญญาตัวนี้มาสร้างสรรค์และสั่งสมคุณธรรม สั่งสมความดีให้กับตัวเอง แล้วพอเรามีความดีสั่งสม เราก็ไปเกิด เลือกเกิดได้ใครบอกว่าเลือกเกิดไม่ได้ เพราะเรามีอริยทรัพย์ ถ้าเรามีทรัพย์ทางโลกเยอะๆ เราจะเลือกบ้านใหญ่ๆ ก็ได้ อยู่ริมน้ำก็ได้ แต่ถ้ามีอริยทรัพย์เยอะๆ เราจะไปเลือกเป็นเทวดาชั้นไหน เลือกได้หมด จะเลือกเป็นพรหมก็ได้ จะเข้านิพพาน น่าจะเลือกได้ เพราะฉะนั้นสั่งสมบุญวาสนา บารมีให้กับตนเอง

บทสรุป

สรุปแล้วความมหัศจรรย์ของจิต การได้สัมผัสสิ่งที่เป็นทิพย์ คือนอกเหนือประสาทสัมผัส เขาเรียกว่าทิพย์ พวกAstral World Astral Body การได้สัมผัสสิ่งที่เป็นทิพย์ เช่น เห็นกายทิพย์ ได้ยินเสียงทิพย์ ได้กลิ่นทิพย์ กลิ่นดอกปาริชาติหอม ไม่มีใครปฏิเสธ หอมๆ ไม่มีอะไรหอมเท่ากลิ่นดอกปาริชาติ เป็นสิ่งมหัศจรรย์ การรู้เห็น การเวียนตายเวียนเกิด การกลับมาเกิดแล้วมาสู่วิถีเดิม การได้กลับมาเกิดแล้วมาพบกันใหม่ เป็นสิ่งมหัศจรรย์ แล้วท่านจะรู้ ว่าเราเคยเจอกันแล้ว เป็นสิ่งมหัศจรรย์ การรู้เห็นภพภูมิของสัตว์ที่จะไปเกิด เป็นสิ่งมหัศจรรย์ การรู้ว่าใครเขาคิดอะไร การรู้เหตุการณ์ล่วงหน้า เป็นสิ่งมหัศจรรย์

แต่มีสิ่งมหัศจรรย์ยิ่งกว่านั้น คือ การมีสัมมาทิฐิขั้นโลกุตตระเป็นสิ่งมหัศจรรย์ยิ่งกว่า ทุกขณะที่เราตื่นมีจิตเป็นกุศล เป็น

สิ่งมหัศจรรย์ยิ่งกว่า เป็นใหญ่ในจิตของตนเองได้ คำว่าเป็นใหญ่ในจิตของตนเองได้คือว่า เราไม่ยอมให้กิเลสมันเอาไปใช้ ไม่ยอมให้ชักนำ ไม่ยอมให้หมอดูเอาไปใช้ เป็นใหญ่ในจิตของตนเองได้ เป็นสิ่งมหัศจรรย์ยิ่งกว่าเมื่อจิตถูกกระทบด้วยสิ่งดีและสิ่งไม่ดีแล้วไม่หวั่นไหว ไม่ฟู ไม่แฟบ ไม่พอง ไม่ยุบ ไม่ดีใจ ไม่เสียใจ แต่มีปัญญาเห็นแจ้งเกิดขึ้น เป็นสิ่งมหัศจรรย์ยิ่งกว่า

แล้วที่มหัศจรรย์ที่สุดก็คือว่าหากเมื่อใดจิตเป็นอิสระจากสิ่งทั้งปวงได้ ไม่มีแม่บุญวาสนา บารมี ที่จะต้องยึดเกาะ ตอนแรกแนะนำให้สร้างบุญวาสนาบารมี คราวนี้มาบอกให้ทิ้ง ไม่มีแม่บุญวาสนาบารมีที่จะต้องยึดเกาะ ไม่มีอะไรต้องเรียนรู้อีก คงจะมหัศจรรย์ที่สุด เมื่อไม่มีความมหัศจรรย์ใดเหลืออยู่ในจิตเลย นี้! คือสิ่งมหัศจรรย์ที่สุด ผมก็หวังว่าผมคงจะได้พบ

จิตเป็นรากฐานของสิ่งทั้งหลาย จิตดี รากฐานดี จิตไม่ดี รากฐานไม่ดี จิตประเสริฐกว่าสิ่งทั้งหลาย เราให้การปกป้องคุ้มครอง ดูแลทะนุถนอม จิตของเราดีแล้วหรือ สิ่งทั้งหลายสำเร็จด้วยจิต จิตดีสำเร็จดี จิตไม่ดีสำเร็จไม่ดี ลองถามตัวเองดูว่าพฤติกรรมของตัวเอง ทุกวันนี้มันสำเร็จดีหรือสำเร็จไม่ดี ถามตัวเองว่าปัจจุบันนี้ เรากำลังทำอะไรอยู่ แล้วเมื่อถึงเวลาที่จิตนี้ต้องทิ้งขันธ์ ร่างกายนี้ต้องทิ้งแล้ว ใช้ไม่ได้แล้ว เราจะเลือกเดินเส้นทางสายไหน ปัจจัยมีพร้อมไหม ท่านถามตัวเองได้แล้ว สิ่งที่น่ามาให้ในวันนี้ มีค่ามากที่สุด เพราะให้แสงสว่างแห่งปัญญา แล้วก็ให้ด้วยจิตที่ปรารถนาเกื้อกูล

ปฏิกษัตยเสม

คำถาม ๑ คนที่ไม่ถือศีล ๕ แต่ฝึกสมาธิ จะไปเกิดเป็นอะไร

ตอบ ศีลเป็นเกราะ เป็นเครื่องป้องกันให้จิตสงบ ถ้าไม่มีศีล จิตไม่สงบ ที่บอกว่าฝึก ฝึกได้แต่จะได้ผลหรือไม่ได้ผลอีกเรื่องหนึ่ง ฝึกก็ฝึกแต่จะได้ผลหรือไม่ได้ผลก็อีกเรื่องหนึ่ง ถ้าเราอยากฝึกให้ได้ผล เรื่องศีลจำเป็นต้องมี อย่างน้อยต้องมีศีล ๕ เพราะศีล ๕ เมื่อเราไม่ไปเบียดเบียน เรามี ๕ ข้อ จิตมันนิ่ง พอจิตนิ่ง การฝึกสมาธิที่ดี ที่นี้ถามว่าฝึกสมาธิจะไปเกิดเป็นอะไร อย่าลืมว่า จิตนี้เราสั่งสมไว้ ถ้าเราสั่งสมสมาธิความนิ่งของจิตไว้มาก ทั้งขั้นนี้ก็ไปเป็นพรหม ๑๖ ชั้น เลือกเอาเกิดเป็นพรหม

คำถาม ๒ คือการบรรยายของท่านอาจารย์ที่บอกว่า เราฝึกสมาธิหรือปฏิบัติธรรม เราทำอยู่ที่บ้านได้ใช่ไหม ไม่จำเป็นต้องไปวัด แต่ว่าในลักษณะของสิ่งแวดล้อม เรามาทำงาน มันกระทบจิตของเรา มันมีแต่ความมีกิเลส เศร้าหมองตลอดเวลา แล้วกับตัวเอง เรื่องปฏิบัตินะ คือมีความรู้สึก ว่าเมื่อไรที่จิตของเรายังมีความทุกข์ หรือมีอะไรพอเรานั่งสมาธิรู้สึกเป็นสมาธิได้ดีกว่าจิตที่เริ่มมีความสุข หมายความว่า ไม่มีกิเลสอันนี้ ไม่ทราบว่าจะจริงไหม แล้วก็บางครั้ง อ่านหนังสือบ้าง หนังสือธรรมะของหลวงปู่ทวด หรืออะไรพวกนี้ ก็จะมีทฤษฎีเดียวกับที่อาจารย์ได้บรรยายมา แต่ว่าบางครั้งพอเรานั่งไป มันไม่มีการพัฒนาจิตที่มากขึ้นไปกว่าขั้นนี้ บางครั้งเราฝึกสมาธิ อาจจะไม่เป็นสมาธิก็ได้ คือเราไปอยู่กับจิตที่เป็นแสงสว่างอย่างนี้มันหมายความว่าอย่างไร แล้วเราทำไมไม่พัฒนาได้มากขึ้นไปกว่านั้น

ตอบ ถ้าเราพัฒนาผิด คือวิธีการผิด มรรคผลไม่เกิด ผมก็ถามตัวเองอยู่เรื่อยๆ ถ้ามันทำแล้วติดลบ แสดงว่าผิด ทำแล้วมรรคผลไม่เกิดแสดงว่าผิด แต่เดี๋ยวนี้มันไม่ผิดเพราะเรารู้ เราทำตามครูบาอาจารย์ ทั้งไม่ได้ ฝึกกรรมฐานเรื่องแรกครูบาอาจารย์ต้องอันดับ ๑ เพราะฉะนั้นต้องไปหาครูบาอาจารย์ที่ท่านมีทักษะ ทางด้านนี้ แล้วก็ฝึก เพราะฉะนั้นถ้าเราศึกษาจิตของเรา คือ อย่าให้มันเกิดอารมณ์ที่ไม่ดี หรือเป็นทุกข์เป็นอะไร รักษาให้ได้เป็นสิ่งมหัศจรรย์ยิ่งกว่า พยายามทำตัวนั้นให้ได้ คนที่เขาทำได้ เยอะแยะ ผมก็พิสูจน์แล้วว่าทำได้จริง แล้วก็มาบอกมากล่าวกัน

ทำเลยไม่เสียหรือ เพราะทำแล้วมันสั่งสม ครั้งหนึ่งก็สั่งสม สอง
ครั้งก็สั่งสม สั่งสมไปเรื่อยๆ พอมากขึ้น มากขึ้น พลังมันก็มากขึ้น
พอพลังมันมากขึ้นทีนี้ก็สบาย ลอยล่ำ พออะไรกระทบก็นิ่งเฉย
อุเบกขาปัญญาเกิด อุเบกขาปัญญาเกิด วิริยะความเพียรเร่งให้
เยอะๆ พละ ๕ ต้องทำให้มากๆ

สัพพะพุทธานุภาเวนะ

สัพพะธรรมทานุภาเวนะ

สัพพะสังฆานุภาเวนะ

ขอจงบันดาลให้สัมมาทิฐิ ได้เกิดในดวงจิตของท่านแต่
บัดนี้ ติดตามไปจนทุกภพทุกชาติ จนกว่าจะสุดปลายทาง ที่จะสู่
พระนิพพาน

ชมรมกัลยาณธรรม

วัตถุประสงค์

- เผยแพร่หลักธรรมเพื่อเสริมสร้างปัญญาให้มนุษย์อยู่ร่วมกัน
อย่างมีความสุข
- ช่วยเหลือสังคมให้เกิดสันติภาพ และมีเมตตาธรรมต่อกัน
- จรรโลงไว้ซึ่งคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
และเพื่อพระพุทธรศาสนาได้ยั่งยืนถาวรสืบไป

อุดมการณ์

- ปฏิบัติคุณธรรมและจริยธรรมในหมู่สมาชิก
- ไม่แสวงหากำไรหรือรายได้ เพื่อประโยชน์ส่วนตัวแต่
ประการใด
- มุ่งยกระดับจิตใจคนให้สูงขึ้น โดยไม่เน้นวัตถุหรือเรียไรใน
รูปแบบต่างๆ

กิจกรรมหลัก

- จัดธรรมบรรยายเป็นธรรมทานปีละ ๓-๔ ครั้ง หรือแล้วแต่
โอกาสจะอำนวย
- ผลิตสื่อธรรมะในรูปแบบต่างๆ เช่น หนังสือ เทป แผ่นซีดี
วีซีดี เอ็มพีสาม เพื่อแจกเป็นธรรมทาน หรือจำหน่ายใน

ราคาทุน เพื่อจะได้มีปัจจัยหนุนต่อการพิมพ์หนังสือหรือผลิตสื่อธรรมในครั้งต่อไป

- ปรึกษาหนังสือและสื่อธรรมะต่างๆ ให้แก่ห้องสมุดทั่วประเทศ เรือนจำ สถานศึกษา วัดวาอาราม องค์กรสาธารณกุศลหรือหน่วยงานต่างๆ ที่มีความสนใจ
- เผยแพร่หลักธรรมและตอบปัญหาธรรมะทางอินเทอร์เน็ตที่

www.kanlayanatam.com

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชมรม

ทุกท่านที่มีอุดมการณ์เดียวกับชมรมฯ สามารถช่วยเหลือกิจกรรมของชมรมฯ ไม่ว่าจะเป็นร่างกาย แรงใจ แนวความคิด หรือช่วยค่าพิมพ์หนังสือค่าทำเทปหรือซีดีธรรมะเพื่อแจกเป็นธรรมทาน โดยท่านสามารถบริจาคเข้าชมรมฯ ได้ที่บัญชีข้างล่างนี้

ชื่อบัญชี อัจฉรา กลิ่นสุวรรณ

ธนาคารกรุงเทพ (สาขาสมาทรปราการ)

บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๑๕๕-๗๐๐-๘๒๒๒

(กรุณาฝากซีดีเข้าบัญชีธนาคารเข้ามาที่ทำการชมรมฯ หมายเลข ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓ พร้อมระบุชื่อผู้บริจาคและหมายเลขโทรศัพท์ที่จะติดต่อกลับด้วย)

หมายเหตุ

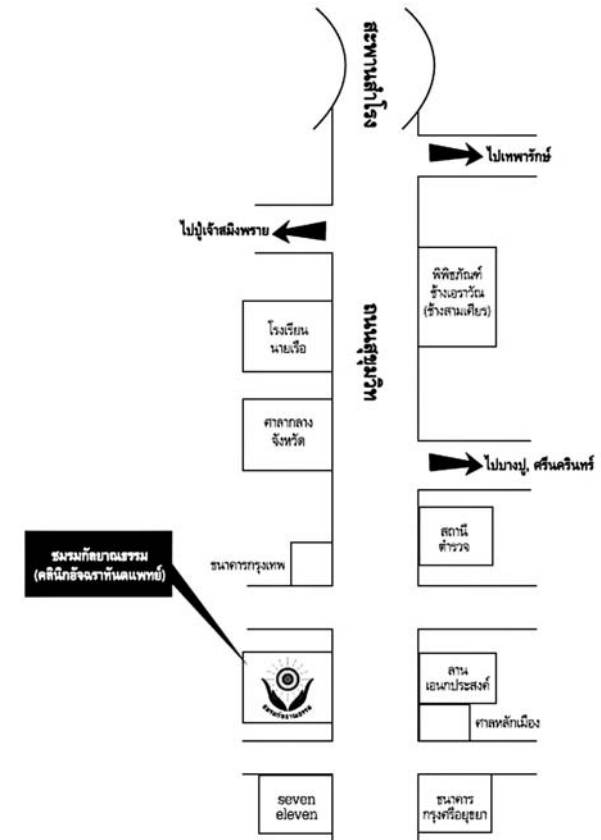
เนื่องจาก อาจจะมีผู้ไม่หวังดี หรือนำเอาชื่อ “ชมรมกัลยาณธรรม” ไปแอบอ้างในที่ต่างๆ ฉะนั้น หากท่านมีข้อสงสัยประการใดกรุณา

ติดต่อประธานชมรมฯ โดยตรงที่ ทพญ.อัจฉรา กลิ่นสุวรรณ โทร. ๐๘๑ ๒๕๗ ๘๔๓๕, ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓ และ ๐๒ ๗๐๒ ๘๖๒๔

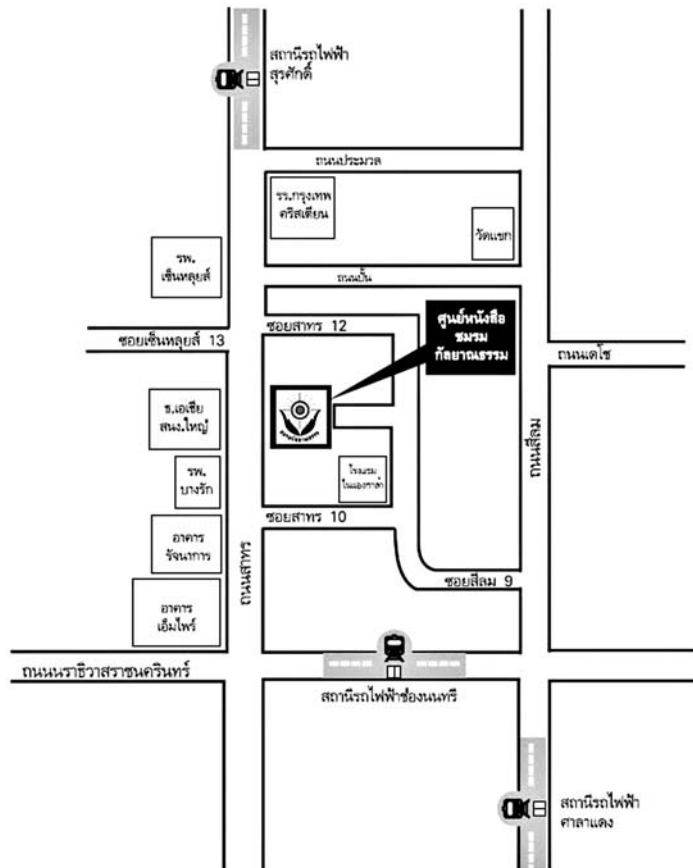
สันตทานัง ธรรมทานัง ชินนาคี

การให้ธรรมะเป็นทาน ย่อมชนะการให้ทั้งปวง

แผนที่ชมรมกัลยาณธรรม

แผนที่ศูนย์หนังสือชมรมกัศยานธรรม

รายชื่อหนังสือและสื่อธรรมะของ ศร.สนอง วรอุไร

๑. ทางสายเอก (ปกแข็ง, ปกอ่อน), สองภาษา, ภาษาอังกฤษ
๒. บันทึกสนทนาธรรมตามรอยพ่อ
๓. การใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่า
๔. มาดสติได้ด้วยหัวใจเกินร้อย
๕. อุบายทำจิตให้สงบและกระจกส่องกรรมฐาน
๖. อริยมรรค
๗. อริยฐานบารมี
๘. อัณมถีนแห่งชีวิต
๙. สนทนาภาษาธรรมเล่ม ๑-เล่ม ๘
๑๐. การปฏิบัติคือบทธาปัสสุง์
๑๑. มองชีวิตด้วยจิตว่าง
๑๒. ชีวิตหลังความตายชีวิตใหม่ที่ต้องเตรียมตัว
๑๓. วิธีอยู่เหนือดวง
๑๔. ดวงดีวิถีพุทธ
๑๕. รวบรวมสัทธรรม
๑๖. ชีวิตยืนยาวอย่างมีคุณค่า
๑๗. มหัทศจรร์แห่งจิต
๑๘. บริหารใจเพื่อสร้างจิตสำนึก
๑๙. EQ กับผู้สูงอายุ
๒๐. คนดีที่โลกต้องการ
๒๑. ศิลและปัญญา

รายนามผู้ร่วมศรัทธาพิมพ์ หนังสือมัทศอรรถแห่งอิต

นอกจากนี้ยังมี CD, VCD, MP3 อีกหลายชุดที่ควรศึกษาและปฏิบัติตามเพื่อความเจริญก้าวหน้าทางจิตวิญญาณ

ท่านที่มีความประสงค์จะร่วมบุญเป็นเจ้าของหนังสือและสื่อธรรมะเหล่านี้ สามารถติดต่อได้ที่ชมรมกัลยาณธรรมทั้ง ๒ แห่ง (ตามแผนที่แนบ) หรือติดต่อที่เบอร์โทรศัพท์ ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓, ๐๒ ๗๐๒ ๙๖๒๔ และ ๐๒ ๖๓๕ ๓๙๙๘

กรณีที่ต้องการส่งโทรสาร กรุณาติดต่อ ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓, ๐๒ ๒๖๖ ๓๘๐๗

หากท่านมีความประสงค์จะร่วมสมทบทุนกับกองทุนเผยแผ่ธรรมะของดร.สนอง วรอุไร กรุณาโอนเงินผ่านทาง

ธนาคารกรุงเทพ

สาขาสมุทรปราการ ออมทรัพย์

ชื่อบัญชี อัจฉรา กลิ่นสุวรรณ

เลขที่บัญชี ๑๕๕-๗๐๐-๘๒๒๒

ขอกราบอนุโมทนาในบุญกุศลทุกท่าน

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	จำนวนเงิน
๑	ครอบครัวจางปุนทอง อุทิศให้คุณแม่บุญชูร จางปุนทอง	๒๐,๐๐๐
๒	คุณพุ่มพันธ์ เตยราชกุล บ.ชินเน็ค (ประเทศไทย) จำกัด	๑๗,๘๘๐
๓	คุณชัยสิทธิ์-คุณธนวรรณ เอกสิทธิพงษ์และครอบครัว	๑๖,๘๕๐
๔	คุณณิชชาพัชรีย์ หาญพาณิชย์	๑๒,๕๐๐
๕	คุณนฤมล หาญพาณิชย์	๑๐,๐๐๐
๖	คุณพ่อวัชร-คุณแม่ทองสุก โลทาร์กษพงษ์และคุณสมจิตต์ ครอบงมกุลกุล	๑๐,๐๐๐
๗	คุณเครีวัลย์ เจียมสกุลธร	๗,๕๐๐
๘	คุณมยุรี สุพานิชผล	๕,๐๐๐
๙	คุณศุภนิจ กังวิวรรธน์	๕,๐๐๐
๑๐	คุณสมศักดิ์ สุทัศนากุล	๕,๐๐๐
๑๑	คุณนิตินัย อุดมกัน	๕,๐๐๐
๑๒	คณะศรัทธาฟังธรรมใน รพ.สมุทรปราการ	๔,๖๙๐
๑๓	คุณปัทมา ทิพยจินดากุลและคณะ	๔,๖๕๐
๑๔	คุณสุนันทา วรอุไร	๔,๖๕๐
๑๕	ด.ต.อำนาจ มิตรดำรง	๔,๕๐๐
๑๖	ดร.สนอง-คุณทวีศรี วรอุไร	๔,๕๐๐
๑๗	คุณธนู คุณัตถานนท์และครอบครัว	๓,๕๐๐
๑๘	คุณวาสิณี ตั้งประกอบและครอบครัว	๓,๒๐๐
๑๙	คณะลูกโยคีวัดพระธาตุทรายทอง	๓,๑๒๐
๒๐	คุณดำรงศักดิ์ จิระตราชู	๓,๐๐๐
๒๑	ดร.เมธี แก่นสารี ม.อุบลราชธานี	๒,๙๐๐

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	จำนวนเงิน
๒๒	คุณนิตยา ธรรมสิงห์	๒,๘๕๐
๒๓	คุณประอรพรรณ ชัยสถาวรวงศ์	๒,๘๔๕
๒๔	คุณมานี ลิ้มสกุล	๒,๕๐๐
๒๕	คุณมาลีณี บุญชูใจ	๒,๔๘๐
๒๖	คุณสุกัญญา จันทรวีวัฒน์	๒,๒๐๐
๒๗	ครอบครัวคุณวัชร เมธาพิรุฬห์โชค	๒,๑๐๐
๒๘	คุณพานิตนันท์ เจริญชัยชนะ	๒,๐๒๐
๒๙	อาจารย์ทวีศักดิ์ คุรุจิตธรรมและครอบครัว	๒,๐๐๐
๓๐	คุณศุทธิกานต์-คุณสุวิทย์ กริชไกรวรรณ, คุณดวงจันทร์ ชูเวทย์ อุทิศให้คุณพิศิษฐ์ ลอยกุลนันท์	๒,๐๐๐
๓๑	คุณนงลักษณ์ เชี่ยวพทยาการ	๒,๐๐๐
๓๒	นพ.วิทยา พิฆไพบูลย์	๒,๐๐๐
๓๓	พ.อ.ปราโมทย์ สิ้นสมบุญรัตน์	๑,๖๕๐
๓๔	คุณดารณี พงษ์สาระนันท์กุล	๑,๖๒๕
๓๕	คุณไฟโรจน์ อ่อนวิสัย	๑,๕๑๐
๓๖	คุณสมบุญ สมบัติสินทองคุณ	๑,๕๐๐
๓๗	คุณพูนันท์ เตยราชกุล	๑,๕๐๐
๓๘	คุณทิพสุคนธ์ เอี่ยมจำรัส	๑,๔๐๕
๓๙	คุณนรงค์ศักดิ์ ตั้งผลงาม	๑,๓๗๐
๔๐	คุณนฤมล นิตยจินต์	๑,๓๐๐
๔๑	คุณพานิตนันท์ เจริญชนะชัย	๑,๐๐๐
๔๒	คุณวันเพ็ญ เปรมใจสุข	๑,๐๐๐
๔๓	คุณวิชยา จันท์เลิศเลขาและครอบครัว	๑,๐๐๐
๔๔	คุณตรีชัย เลิศล้ำพงศ์	๑,๐๐๐
๔๕	คุณผลิตา เกียรติสุขเกษม	๑,๐๐๐
๔๖	คุณธนวัฒน์ โรจน์บวรวิทยา	๑,๐๐๐

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	จำนวนเงิน
๔๘	คุณอภิวัฒน์ วชิรอาภา	๑,๐๐๐
๔๙	คุณมนตรี คงศิริรัตน์	๑,๐๐๐
๕๐	คุณกรองทอง พฤกษา	๑,๐๐๐
๕๑	คุณนิพนธ์-คุณพินพินภา-ต.ช.ธนัทเกษม หจว.พัฒนาพันธ์	๑,๐๐๐
๕๒	คุณสมถวิล ชูเกียรติวัฒนากุล	๑,๐๐๐
๕๓	คุณเรวัต-คุณวัลยา แสงนิล	๑,๐๐๐
๕๔	คุณนวัศรา หาญพาณิชย์	๑,๐๐๐
๕๕	คุณพิชัย สุภาพงษ์	๑,๐๐๐
๕๖	คุณลำรวบ-คุณเก็บ เพ็ชรรัตน์, คุณสาโรจน์-คุณพิบูล จันท์เจริญกิจ	๑,๐๐๐
๕๗	คุณเสรีภาพ พรหมจาด	๑,๐๐๐
๕๘	คุณแม่ละม่อม หล้าแหล่ง	๑,๐๐๐
๕๙	คุณนฤมล มีลาภ	๑,๐๐๐
๖๐	คุณเพ็ญศรี มหายศนันท์	๑,๐๐๐
๖๑	พลโทสมหวัง ยัญญะสิทธิ์	๑,๐๐๐
๖๒	คุณสุริยา พิลาศลักษณ์	๙๘๐
๖๓	คุณธนู คุณัตถานนท์	๙๕๐
๖๔	คุณชิน โรจนแสง	๘๙๐
๖๕	คุณเรื่องศิริ สิงห์เดชา	๘๐๐
๖๖	คุณศิริพรรณ อุทกศิริ	๘๐๐
๖๗	คุณศิวาพร จันท์ขอนแก่น	๘๐๐
๖๘	คุณอรไพลิน อัครนิยาภรณ์	๗๙๕
๖๙	คุณยุพา พงศ์บุตร	๗๙๕
๗๐	วันเพ็ญ อัครเจษฎาพันธ์	๗๕๐
๗๑	รศ.เอี่ยมศรี พงษ์พนรัตน์	๗๕๐
๗๒	คุณฉวีพรรณ ภูทอง	๗๕๐

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	จำนวนเงิน
๗๓	คุณวนิดา แก้วรักษ์	๗๐๐
๗๔	คุณวลี เกื้อสกุล	๗๐๐
๗๕	คุณคันสนีย์ ลินสวัสดิ์	๗๐๐
๗๖	ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม	๖๕๐
๗๗	คุณปรวริศร์ วีระเมธาพันธ์	๖๕๐
๗๘	คุณปรีชาติ มั่นสมนตรี	๖๐๐
๗๙	คุณผ่องศรี ลีลาณัฐกุล	๖๐๐
๘๐	จันทวีรา อัครวณิชชา	๖๐๐
๘๑	คุณสามารถ เดชาติวงศ์ ณ อยุธยา	๖๐๐
๘๒	คุณภาณุ ศาณติวารงกุล	๕๕๕
๘๓	คุณบังอร พัฒนาปัญญาสัตย์	๕๔๐
๘๔	คุณยงยุทธ สง่างาม	๕๑๐
๘๕	คุณอภิชาติ เพ็ญสุภา	๕๐๐
๘๖	คุณฐิติกานต์ เหล่าธรรมทัศน์	๕๐๐
๘๗	คุณนงนุช มัญจธรรมเจริญ	๕๐๐
๘๘	คุณอรุณี-คุณณัฐพร วิริยะกิจพัฒนา	๕๐๐
๘๙	มล.กัญญาภัค นาวิณฤทธิเดช	๕๐๐
๙๐	คุณสุวภัค นาเนกรังสรรค์	๕๐๐
๙๑	คุณสุรศักดิ์ เทพทวีพิทักษ์และครอบครัว	๕๐๐
๙๒	คุณดวงธิดา รัตนภรณ์	๔๘๐
๙๓	คุณมธุรัช วิมุทตะนันท์	๔๘๐
๙๔	คุณทศพล เผ่าเจริญ	๔๗๕
๙๕	คุณชัยณรงค์ ศรีเพ็องฟู่ง	๔๔๐
๙๖	คุณบุญคุ้ม ศรีเสมอ	๔๐๐
๙๗	คุณนงลักษณ์ แววจันทร์	๔๐๐
๙๘	คุณคุณธีรนาฎ ยุ่นสมาน	๔๐๐

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	จำนวนเงิน
๙๙	คุณมานา จิ่งศิริรัตนกุล	๓๔๕
๑๐๐	คุณสิริภัทร ชุตินาเวรินทร์	๓๔๐
๑๐๑	นพ.ประเสริฐ-คุณดารณี พิบูลนุรักษ์	๓๓๐
๑๐๒	คุณพรณี ต้นสมบุญ	๓๒๕
๑๐๓	คุณสุนีย์ อุดมศิริบุญ	๓๒๐
๑๐๔	คุณวิไลวรรณ จตุรภัทรพงศ์และครอบครัว	๓๐๐
๑๐๕	คุณอัจฉรา ตันเจริญ	๓๐๐
๑๐๖	คุณแม่ยุพิน ชูลิขิตและครอบครัว	๓๐๐
๑๐๗	พ.ต.อ.โตม วิศิษฐ์สุวรรณ	๓๐๐
๑๐๘	คุณรัตนา ขวัญเลิศจิตต์	๓๐๐
๑๐๙	คุณสมศักดิ์ ปัทมาวารกุลชัย	๓๐๐
๑๑๐	พ.ต.อ.บุญเสริม ศรีชมภูและครอบครัว	๓๐๐
๑๑๑	ครอบครัวปิ่นตาคำและกุหลาบดอยรีส์อาร์ท	๓๐๐
๑๑๒	คุณณัฐชนก บุคยานนท์	๒๙๕
๑๑๓	คุณบุญคุ้ม ศรีเสมอ	๒๘๕
๑๑๔	คุณฉายภามร	๒๕๐
๑๑๕	อัยการเทอด เกียรติสุขเกษม	๒๕๐
๑๑๖	คุณกรวรรณ มูลสกุล	๒๓๐
๑๑๗	คุณดารณี พงษ์สาระนันท์กุล	๒๓๐
๑๑๘	คุณนัฐกร หล่อสุพรรณพร	๒๒๐
๑๑๙	คุณเสาวลักษณ์ เพียงอภิชาติ	๒๑๐
๑๒๐	คุณจรัสสมนต์ แก้วนุช	๒๑๐
๑๒๑	คุณศรีลลนา แดงทองดี	๒๐๐
๑๒๒	คุณอนันต์ ธีรารวิทย์	๒๐๐
๑๒๓	คุณสิริกุล ธรรมสุนทร	๒๐๐
๑๒๔	คุณพยอม มณีพฤษ์	๒๐๐

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	จำนวนเงิน
๑๒๕	คุณศรีวรรณ-คุณแวรกา สุขแสนไกรศรี	๒๐๐
๑๒๖	คุณกัลยา กองทอง	๒๐๐
๑๒๗	คุณธีรนาฎ ยุ่นสมาน	๑๙๕
๑๒๘	คุณสิริโสภา บุญโยธา	๑๘๐
๑๒๙	คุณณินดา ปัทมพันธ์กุล	๑๕๐
๑๓๐	คุณกิตติ ธีระสุรศักดิ์กุล	๑๕๐
๑๓๑	คุณณัฐพิมล ญาณโกมุท	๑๔๐
๑๓๒	คุณอภิชาติ ศรีอมรรวม	๑๐๐
๑๓๓	คุณสุชาดา ศรีวัฒนา	๑๐๐
๑๓๔	คุณฉวี สืบบุญเรือง	๑๐๐
๑๓๕	คุณอำไพ กิติเวชานนท์	๑๐๐
๑๓๖	คุณสุวิมล อ้นประเสริฐ	๑๐๐
๑๓๗	คุณชาวริน ภัทรโชคช่วย	๑๐๐
๑๓๘	คุณศิริพรรณี รพ.สมุทรปราการ	๑๐๐
๑๓๙	คุณทิพวรรณ พายัพ	๗๕
๑๔๐	คุณณัฐชาวิมล ตระการไฟโรจน์	๕๕
๑๔๑	คุณเกตุชรินทร์ ศรีอำไพ	๕๐
๑๔๒	คุณเหรียญทอง นนทศิริ	๕๐
๑๔๓	คุณสิริลักษณ์ ชื่นเกษม	๓๐
๑๔๔	คุณสามารถ เดชสุภา	๒๕
๑๔๕	คุณเพิ่มพงษ์-ด.ช.เอกสิทธิ์ ธนพิพัฒน์สังจา	๒๕
	รวมครุฑาทั้งสิ้น	๒๒๖,๘๔๐